

HALAS

Elita národa: uklízečka, pokladní, číšník, recepční
Krise na žurnalistice: co se děje a co se má změnit?
Pravidelný přívál kultury · V příloze: zdravá výživa s Halasem
Rádio R v nově rekonstruovaném studiu · Proč se zkouší sirény?

Poradíme i popíchneme

Náš současný děkan považuje studium na fakultě za full-time job. Ten minulý zase proslul výrokem, že ten, kdo si při studiu nedokáže sám vydělat na notebook, tady nemá co pohledávat. Tedy neřekl to tak na plná ústa.

Tyto dva názory prezentují rozdílné pohledy na studium. Většina z vás, studentů sociálních věd, se v anketě kloní k názoru prvnímu. Předseda akademického senátu zase k druhému. Halas se nekloní ani tam, ani onam. Přečíst si můžete příběh o „flákači“ i pilné studentce. A pokud snad zrovna hledáte brigádu, připravili jsme pro vás přehled nejčastějších studentských lopotí. I s finančním ohodnocením – ať víte, do čeho jdete.

Halas ale nezhazujte, ani když vám peníze lezou z kapes. Dost možná je utrácíte v Krmítku. Víte ale, kdo stojí za ním a jak se k tomu dostal? I on si jednou chtěl při studiu přivydělat. Dělá ale svou práci poctivě? Ve velkém rozhovoru jsme jej podrobili křížovému výslechu.

Posvítili jsme si i na naši domovskou katedru žurnalistiky. Kdykoliv cítíme, že na fakultě něco smrdí, klademe za vás nepříjemné otázky. Vybaveni nabroušenými diktafony, s myšlenkou na nebohého studenta, kterému se děje příkoří, chodíme do pomyslných soubojů s původci fakultního neřádu a šlendriánu.

To nám ale nestačí. Chceme vám, čtenářům, být ještě blíže a chceme, abychom se vám četli ještě lépe. Halas čekají velké změny. Už brzy. Těšte se.

• Pavel Šíma
fss.halas@muni.cz

Téma čísla: Studenti a práce strany 3-9

Rozhovor: Vladimír Tůma strana 6

Hurá na brigádu strana 9

Krise na žurnalistice: strana 10

Příloha: Zdravá výživa strany I-IV

Tři otázky pro... Michaela Kalábka strana 15

HALAS

šéfredaktor: Nikola Krejčířová **editoři:** Pavel Šíma, Hana Trčková **fotoredaktor:** Tomáš Repka **redaktoři:** Kristýna Hašková, Jan Brož, Kateřina Burianová, Tereza Cajthamlová, Dominika Dufková, Iva Egertová, Martin Habčák, Tereza Hašková, Barbora Herucová, Vendula Karásková, Michaela Kořenářová, Nikola Krejčířová, Ivana Králíková, Pavla Lokajová, Jan Martinek, Petra Nováková, Martina Pelcová, Eliška Raková, Tomáš Repka, Natálie Saganová, Michaela Sagitariová, Jitka Sklenářová, Klára Slivoňová, Veronika Vlčková, Hripsime Zohrabyan, Pavel Šíma **korektori:** Iva Egertová, Hripsime Zohrabyan **sazba:** Matěj Málek **grafika:** Jan Martinek **fotky:** Dominika Dufková, Martin Habčák, Tomáš Repka, Jitka Sklenářová

Halas, časopis studentů Fakulty sociálních studií MFF, s mezinárodním ISSN 1802-0000, Periodika Listů, Národní knihovna ČR, adresa redakce: Fakulta sociálních studií MFF, Štefánikova 19, 602 00 Brno, IČO 216 224, telefon: 522 21 55 55, e-mail: fss.halas@muni.cz, D 179 19

Jde skloubit práci a studium na vysoké škole?

Každá koruna je dobrá a v případě studentů to platí dvojnásob. Je však možné vedle studia i pracovat? Všichni dotázaní se jednoznačně shodli, že ano. Kdo z nás si aspoň jednou nezkoušel přivydělat nějaký peněz? Někdo se spokojí s vybavením potravín v supermarketu, jsou však i takoví, kteří touží třeba sedět na sedadle řidiče autobusu.

**text a foto Michaela Sagitarianová*

Ondřej Lembarč, 21 let,
mezinárodní vztahy a evropská studia

Kromě krátkodobých příležitostí mých akcí jsem zatím nikde pracovat nezkoušel. Mám zkušenosti pouze z jednodenních brigád, například na stavbě. Skloubit práci se studiem ale určitě jde, sám jsem teď uvažoval o tom, někde si přivydělat. Nakonec jsem se rozhodl věnovat se raději bakaláře.

Vojtěch Šmíd, 20 let, žurnalistika a politologie

Studium a práci jde skloubit určitě. Mám ale kamaráda, kterému rodiče přestali platit školu, takže mu nic jině-

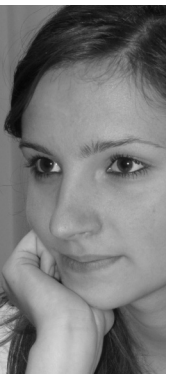
ho nezbyvalo. Osobně to dělám tak, že pracuju přes prázdniny a vydělám si peníze na dobu, kdy jsem ve škole. Přes semestr se věnuju pouze studiu. Pokud si někdo přivydělává ke škole, nevádi mi to, беру to jako dobrou zkušenost do budoucna.

Ivo Mlaskač, 22 let, žurnalistika, mezinárodní vztahy, politologie a bezpečnostní a strategická studia

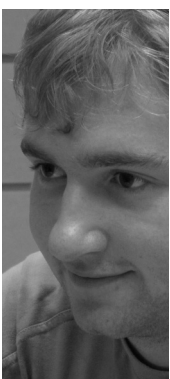
Pracuji jako noční vychovatel na dřevařském učilišti, teenagerům ve věku patnáct až devatenáct let pomáhám se studiem, případně hlídám noční klid. Nepotřebuju moc spát, takže studuju přes den a vyhovuje mi to. Není to ale brigáda, pracuju na plný úvazek. Tím pádem nejsem závislý na finanční podpoře rodičů a zároveň mě práce s lidmi baví.

Katarina Jablonská, 19 let, žurnalistika a psychologie

Doufám, že se to skloubit dá, protože se právě pouštím do brigády a ráda bych to všechno zvládla. Potřebuji si při studiu něco přivydělat, takže začínám pracovat v call centru. Myslím, že teď to nebude problém, uvídím, jak to bude vypadat ve zkušebním období.

Michal Navrátil, 19 let, politologie

Skloubit práci a studium samozřejmě jde, ale já to zatím nemám v plánu. Ještě se mi nechce pracovat, chci bych se teď spíše věnovat studiu. Jednou za čas ale jedu na víkend do Rakouska, pomáhám ve firmě, která pořádá rytířské slavnosti. Prodávám ve stánku občerstvení. Můžu si ale-
spou procvičit němčinu. Ale to jen jednou za čas.

Miroslav Skalaník, 20 let, politologie a historie

Sám bych si do budoucna rád nějakou práci našel, ale jsem teprve v pr-
vku, takže se zatím rozkoukávám. Bylo by skvělé, kdyby ta práce sou-
visela se studiem, ale ze začátku by mi nevádllo dělat něco úplně obyčejného.

Nikol Vohrabalová, 20 let, mezinárodní vztahy a hospodářská politika

Myslím, že skloubit tyto dvě věci není problém. Já chodím pracovat na

dvě hodiny denně do kantýny na střední škole, kterou vede moje mamka. Pomáhám rozkládat věci do lednice a do regálů. Vyhovuje mi to, protože se raději učím večer, takže si můžu chodit po vyučování přivydělat. A přes léto jsem dělala třeba poštáčku.

Kateřina Plířová, psychologie

Pracuji v Krmítku, takže si myslím, že práci a studium jde skloubit, obzvlášť na humanitních oborech. Většina lidí si dokáže rozvrhnout přednášky do tří dnů. V Krmítku jsem třetí semestr, přivydělávám si tak ke studiu. Líbí se mi, že mám flexibilní pracovní dobu, záleží na mě, jakou směnu si vyberu.

Jana Kyselová, 20 let, mezinárodní vztahy

Myslím si, že v prvním ročníku to jde lehce. Pak jsem si ale našla přátele, přišly těžší a složitější hodiny. Vím, že některé práci i ve vyšších ročnících, ale já bych to asi nezvládala, takže si přivydělávám přes prázdniny. Vykládala jsem jogurty v Tesco, skládala věci do regálů, bavilo mě to, i když to byla fyzická práce. Pokud bych si ale práci chtěla v budoucnu najít, pokusila bych se dělat něco, co by se hodilo

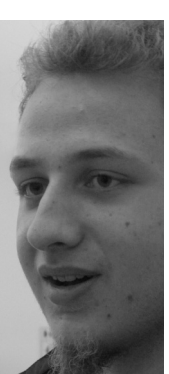
k mému studijnímu oboru.

Vladimír Seifert, 20 let, sociologie a genderová studia

Sám jsem pracoval v call centru, kde se mi líbila flexibilní pracovní doba. Práce byla fajn, bavila mě, ale časem jsem toho měl už dost. Momentálně si plánuju udělat v červnu řidičák na autobus. Dopravní podnik mě sám vyškolí, a pokud s nimi poděpší pracovní smlouvu, mohli by mi řidičák i zaplatit. Poté bych rád pracoval na částečný úvazek.

Matej Makovický, 18 let, žurnalistika a sociologie

Když si člověk najde nějaký systém, jde to. Zatím to vypadá, že budu pracovat v jednom nově založeném časopise. Budu si sice přivydělávat v oboru, ale nevádlá by mi ani jiná práce, spokojil bych se skoro s čímkoliv. Když si student něco přivydělá, je to vždycky dobré, a pokud si u toho člověk rozšíří obzory, je to ještě lepší.

Hledání práce? Některé katedry pomáhají

Práci si studenti shánějí různě. Někdo využije služeb personální agentury, jiný se spoléhá na známé, další ji třeba hledá v inzzerátech na internetu. K získání zaměstnání v oboru může pomoci i samotné studium. Praktické předměty a odborná praxe jsou často zásadním přínosem pro začátek kariéry. Katedry na naší fakultě se mnohdy do hledání pracovních míst pro studenty zapojují. Není to pravidlem u všech.

• *Kateřina Burianová*

Zřejmě nejvíce je v tomto směru aktivní a užitečná Katedra mediálních studií a žurnalistiky. Každý student si může na jejím webu projít nabídku pracovních pozic v různých mediálních společnostech. Nabídky směřují na katedru samy společnosti, což značí, že mají o studenty z naší fakulty očividný zájem. „Studenti žurnalistiky mají také povinnou semestrální praxi a většinou po jejím skončení

dostanou nabídku pracovní spolupráce s tou institucí, kde praxi vykonávají,“ doplňuje vedoucí katedry Rudolf Burgr. Praxe je povinná také na Katedře environmentálních studií, její studenti ovšem většinou budují svou kariéru v environmentálních, čili z podstaty často neziskových organizacích.

Katedra sociologie nemá takové propojení se společností z jejího pole působení, a tak se alespoň snaží dát studentům pracovní příležitost ve svých vlastních výzkumech. Také jim nabízí možnost pracovat jako pomocná vědecká síla, což může být užitečné pro ty, kteří plánují kariéru na akademické půdě. Studenti z Katedry mezinárodních vztahů a evropských studií podle jejího vedoucího Petra Suchého nemají po ukončení studia žádné problémy s uplatněním v oboru, ačkoli katedra se v hledání jejich zaměstnání nijak neangažuje kromě občasných doporučení na stáže.

Katedry psychologie a sociální politiky

a sociální práce nechávají hledání zaměstnání téměř zcela na svých studentech, i když na sociální politice a práci si studenti musí sami povinně zajistit praxi v nějaké organizaci z této oblasti. Odmítavě se k této problematice staví Katedra politologie. Její vedoucí Stanislav Balík pomoc od kateder v této oblasti odsoudil jako téměř nevhodnou. „Shánět studentům práci v žádném případě není záležitostí vysoké školy,“ vyjádřil svůj názor Balík.

Pro všechny katedry je společný takový postup, že nabídky práce, které na ně směřují různé společnosti, předávají všem svým studentům emailem. Toto se ovšem neděje pravidelně, nabídky prý chodí čas od času. Katedry se tedy k záležitosti pomoci studentům k získání pracovní pozice staví různě. Hlavní část odpovědnosti za hledání zaměstnání je však vždy na studentu samotném.

Hloušek: Studium = full-time job

fotoarchiv Halasu

Tématem čísla jsou studenti a práce. Názo-ry samotných studentů si můžete přečíst v anketě. Jak se ale k takové aktivitě staví kantoři? Stojí za studenty, nebo si myslí, že by se měli především věnovat škole a nevyplňovat čas, který mohou strávit na přednáškách, například sezením za pokladnou v supermarketu? Zeptali jsme se předsedy Akademického senátu naší fakulty Víta Hlouška.

• *Tomáš Repka*

O vás je známo, že nejste příliš zastáncem toho, aby studenti při studiu pracovali. Mohl byste to trochu osvětlit?

Nemám problém s tím, že studenti dělají

různé příležitostné práce, brigády atd. Ale musím přiznat, že nejsem přítel toho, aby měli při studiu klasický full-time job, který by znamenal osmihodinové pracovní vytížení. Odcitoval bych pana děkana, který tvrdí, že samostudium by mělo být takovým full-time jobem. A mohu z vlastní zkušenosti říct, že dvě práce se zároveň jen těžce stíhají.

Co říkáte na studenty podnikatele?

Nerad bych to nějak paušalizoval. Záleží, o jakou práci se jedná. Dovedu si třeba představit, že student fakulty informatiky může formou živnostenského listu zužitkovat své znalosti vytvářením softwaru nebo webových stránek. Upřímně se mi podnikání zdá jako taková lepší forma obživy, a to díky časové flexi-

bilitě, protože student si může práci lépe přizpůsobit svým časovým možnostem.

Co když si student najde práci v oboru, i když ho bude dost vytěžovat?

Opět záleží na konkrétní povaze práce a časovém vytížení. Pokud si ale najde při studiu part-time job, který je orientován oborově, tak je to skoro ideální záležitost, zvláště pak pro studenty žurnalistiky. Nemohu se zbavit pocitu, že praxe je pro ně minimálně stejně tak důležitá jako samotné studium.

Je známo, že i katedry občas nabízejí svým studentům různé pracovní příležitosti. Dělají to však všechny?

To záleží, jak je katedra orientována a jaké možnosti může nabízet. My na Katedře mezinárodních vztahů míváme různé grantové projekty a potřebujeme například sehnat nějaká data či provést terénní výzkum, na který jsou vyčleněny určité prostředky. Je zřejmé, že na tuto práci nabereme studenty. Nejen proto, že bychom jim chtěli nějak pomoci, ale také proto, že jsou z oboru a rozumí předmětu toho výzkumu lépe než nějaký externistě a zadanou práci udělají kvalitněji. Je to navíc vynikající základ pro jejich budoucí kariéru. Takhle to funguje na většině kateder, ale záleží, jak je která úspěšná v grantových projektech. Katedra žurnalistiky či Fakulta informatiky jsou na tom určitě o poznání lépe, mají lepší možnosti, jak studentům zprostředkovat práci. Ale i ty katedry, které nejsou tak explicitně prakticky orientované, to občas dokážou.

Pracuju, nedokážu nic nedělat

Dělat při studiu takovou práci, která baví a ještě inspiruje pro téma bakalářky? Petře Sedlákové, studentce mezinárodních vztahů a sociologie, se to daří.

• *Kristýna Hašková*

Studentka pátého semestru na naší fakultě si už od šestnácti přivydělává v cestovním ruchu, i když měla i další brigády. Třeba jako barmanka nebo nabízela reklamní ochutnávky. „To jsem si jednou zkusila a utekla jsem, protože jsem neviděla smysl v něčem, co lidi obtěžuje,“ objasňuje Petra.

Zato práci průvodkyně v Punkevních jeskyních hodnotí s nadšením. Pochází z Blanska a tato brigáda tam podle ní patří k nejlepší. „Má dobrou pověst. Pracuji tam super party lidí a je to zajímavé místo, mohla jsem třeba do jinak nepřístupné Amatérské jeskyně.“

Po příchodu na naši fakultu ale brigády omezila na minimum. „Byla jsem z těch všech předmětů vyděšená,“ vzpomíná Petra. Když si zase začala hledat práci, objevila inzerát do turistického infocentra, kde vypomáhá už víc než rok. V létě se věnuje hlavně turistům, mimo sezónu místním. „Nejlepší bylo, když za mnou jednou přišel chlap a chtěl pomoci s rozvodem, aby ho moc nestál. Tak

jsem mu našla kontakt na občanské sdružení pomáhající rodinám v krizi,“ líčí neobvyklý požadavek.

Cestovní ruch ji baví, protože se pořád něco děje, pracuje s různými lidmi a získává tak známosti z všelijakých oblastí. Loni si udělala průvodcovský kurz a pak se u cestovky začala ucházet o místo delegátky. Nikde ji nechtěli vzít. „Vyloženě mi neřekli proč, ale podle mě to bylo tím, že mi je jednadvacet a vypadám na osmnáct a asi mi nevěřili, že to zvládnou,“ zamýšlí se Petra. Nakonec získala místo na chorvatském ostrově Hvar. „Ukecala jsem je,“ usmívá se drobná blondýnka.

Bakalářka z pláže

Třináct týdnů se věnovala turistům každý den. „I když to bylo ke konci stereotypní, nedokázala jsem ani jedné skupině říct: tenhle týden není nic, válejte se u bazénu,“ říká Petra. V knize přání a stížností má jen pochvaly. Váží si hlavně ocenění organizačních schopností a spolehlivosti. „Pomohly mi zkušenosti z infocentra, že i když jsem v krizové chvíli nevěděla, co udělat, věděla jsem, komu zavolat,“ vysvětluje. Pobyt ji inspiroval pro bakalářku, ve které by se chtěla věnovat českým turistům v Chorvatsku.

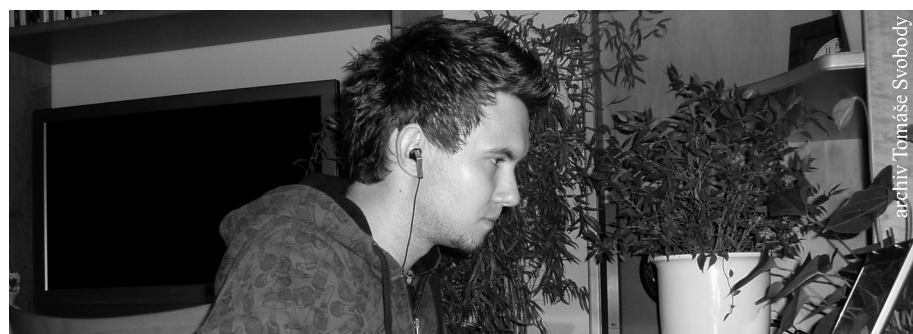
V blanenském infocentru bývá Petra v průměru tři dny v týdnu. Protože má od jara

privát v Brně, poohlíží se po práci i tady. Zbývá jí volný čas? „Mám přítele, musím ho mít,“ rozesměje se Petra. „Zařídila jsem si to tak, aby byla brigáda, škola, přítel a ještě abych se z toho nezbláznila a měla čas třeba na kolo.“

archiv Petry Sedlákové

Vše je o prioritách, tvrdí nepracující student

archiv Tomáše Svobody

Poslechnout si ve škole několik přednášek, přečíst kus povinné literatury, napsat část seminárky a ještě si finančně přilepšit brigádníčením – jedna možnost. Někteří ale dávají přednost uvolněnému studentskému životu a mládí si užívají doslova plnými doušky.

• *Eliška Raková*

Do druhé zmíněné skupiny bychom mohli zařadit také dvacetiletého Tomáše Svobodu. Zaslouží si však právě on hanlivé označení „flákač“ či lenoch?

Student žurnalistiky a politologie alespoň prozatím své obory nepovažuje za příliš náročné. Dokonce neskryvá, že zvládat při škole

práci třeba na poloviční úvazek by pro něj byl až tak velký problém. „Běžně vstávám kolem jedenácté, a jestli na přednášku půjdu nebo ne, se rozhoduju podle toho, jestli mě předmět zajímá, zda tam jít musím nebo vím, že bych měl,“ říká. Mezi Tomášovy koníčky, kterými si vyplňuje svůj volný čas, patří sport, sledování filmů, hezké slečny a zajisté by si nedokázal svět představit bez večerní zábavy. „Řekněme, že týden v Brně bez pořádné pařby by pro mě byl utrpením,“ přiznává.

Brigády jen smysluplné

Každá sranda však něco stojí, což je stará známá pravda, která nemají ani Toma a jemu podobné. „Brigády se u mě odehrávají spíš nahodile. Občas dělám DJe na různých ak-

cích. Snažím se vlastně spojit příjemné s užitečným. Baví mě to a ještě mám šanci potkat zajímavé lidi,“ vysvětluje Tomáš. O práci, která by mu sice zajistila stálý příjem, ale jinak by pro něj nebyla žádným přínosem, nestojí. Dodává však, že kdyby to bylo nezbytné, dokázal by své koníčky omezit.

V tom, že si zatím nesnaží sám vydělat peníze a ulehčit rodině od nemalých nákladů spojených se studiem, naštěstí nevidí potíže ani Tomášovi rodiče. „Vzájemně si důvěrujeme. Nad každou investicí přemýšlím a nejsem člověk, který by rozhazoval. O nějaké brigádě sice uvažuji, ale rád bych takovou, která by byla spojena s mým oborem.“

Nicméně hledáním přivýdělnku si Tomáš momentálně hlavu neláme a spíše zvažuje podání přihlášky na další obor. „Chci si dát ještě dálkově práva. V prváku jsem nevěděl, do čeho jdu, takže jsem nechtěl riskovat a začít studovat hned dvě školy najednou. Ted jsem ale zjistil, že by to snad šlo,“ tvrdí.

A jaký je Tomův názor na pilné pracující studenty? „Takové lidi samozřejmě absolutně obdivuju. Všechno je to ale o prioritách. Někteří lidé by si měli uvědomit, že život není jen o starostech, ale mají právo si dopřát také nějaké radosti,“ uzavírá.

Pan Krmítko: Sud'te mě a trestejte

S redaktory Halasu si tyká, protože s nimi sdílí stejnou kancelář. Ostatní studenti jeho tvář však neznají. Jeho práce je přitom provází od prvních dnů na fakultě. Četli jste někdy Prvákoviny? Dali si kávu v Krmítku? Za tím vším je Vladimír Tůma. Čerstvý třicátník nám vyprávěl příběh svého úspěchu, ale když jsme na něj zatlačili, férově přiznal i své chyby.

• text Pavel Šíma, Hripsime Zohrabyan
foto Hripsime Zohrabyan

Scházíme se na fakultě a navrhujeme jít se symbolicky posadit do Krmítka. To on ale nechce. Cítí by se prý jako v práci. Uděláme tedy pár fotek a odebíráme se do blízké kavárny, kde se Vladimír pohodlně usadí do křesla, požádá o kávičku a vodu z vodovodu a začne povídat.

Vladimír Tůma

- narodil se v obci Mořina (středočeský kraj) v roce 1977
- 2000 – při studiu otevřel kantýnu Krmítko
- 2008 – získal titul PhDr. v oboru Politologie
- 2009 – otevřel už čtvrtou pobočku a věnuje se Krmítkům na plný úvazek
- je svobodný, bezdětný

Jak se ze studenta Fakulty sociálních studií stane podnikatel v pohostinství?

(Pobaveně) Tak to nevím. Asi má každý svou vlastní cestu. Ta moje začala v roce 1999, když jsem přišel na Fakultu sociálních studií, která byla na Gorkého ulici a budova na Jaselské se teprve rekonstruovala. Měl jsem základ už z domova, protože jsme měli doma hospodu. Tak jsem si řekl: Ty jo, to by bylo zajímavé, kdyby se tam otevřel nějaký bufet. Prodám tři tatranky a pět čajů za den a aspoň budu mít nějaké kapesné.

To jsi byl ještě studentem bakalářského stupně?

Já jsem byl v prváku, když se to začalo řešit, a otevřelo se to, když jsem nastoupil do druháku.

A co tě potom hnalo k tomu, že jsi pokračoval ve studiu až na doktorát? Není ti těch let líto?

Když jsem provozoval Krmítko během studií, běželo to jakýmsi samopohybem. Dokonce jsem uvažoval o tom, že ho prodám, protože mě to vůbec nebavilo. Pak se ale přiblížil konec mého studia a s tím i možnost otevřít druhou pobočku, protože se fakulta stěhovala. (V roce 2005 fakulta přesídlila do nové budovy na Joštově ulici, kde sídlí dosud. pozn. redakce) Od té doby se začala odvíjet nová éra mého podnikání, kdy se ze studentské taškařice stala seriózní živnost.

Tak se zeptám naopak: Nepřipadá ti, že jsi sestoupil ze vznosných výšin humanitních věd k obyčejnému šedivému povolání?

Ne. To je úplně nesmysl. Myslím si, že vysokokoškolské vzdělání obzvláště v humanitních vědách je něco jiného, než sbírka dovedností, které pak začneš uplatňovat. Když se vyučíš truhlářem, jsi truhlář, když se ale staneš doktorem sociální vědy, ještě to nutně neznamená, že se tím budeš zabývat.

Velký šéf

Co jako vedoucí Krmítka vlastně děláš?

Tuhle otázku si taky kladu. Loni touhle dobou jsem provozoval dvě Krmítka a upřímně řečeno to byla hrozná nuda. Teď ve čtyřech pobočkách je to už úplně něco jiného. Jeden spolužák mi řekl: Ty jo, shánět tam ty bagety by mě vůbec nebavilo. A já jsem mu řekl, že to já ale vůbec nedělám. Na to mám lidi. Já vytvářím pravidla a principy a kontroluji jejich dodržování.

Zaměstnáváš asi čtyřicet lidí. Jaký jsi šéf?

Já osobně si myslím, že jsem šéf tolerantní a ústupný. Předpokládám, že oni si myslí, že je to úplně naopak.

My jsme se jich ptali. Většina z nich si stěžovala. Padalo, že jsi šéf despotický, že nedodržuješ slovo, vyplácíš pozdě odměny a tak dále.

A ptali jste se všech čtyřiceti, nebo jen těch z FSS? Ale částečně je to pravda. To je problém, se kterým se potýkám. Je to velký podnik a já jsem na to sám.

Nebylo by lepší vzdát se některé pobočky?

Ono je to jedno. Uřídit se dá i padesát podniků.

Ale neděláš to pořádně. Ti studenti třeba platí nájem a počítají s tím, že peníze budou mít včas. To je celé otázka systému.

Je jasné, že když má student zaplatit nájemné, musí ode mě dostat mzdu. Abych mu mohl poslat mzdu, musím mít informace o mzdách od všech čtyřiceti lidí. A zkompletovat informace od všech, když každý pracuje různě, je poměrně náročné a stojí to i na studentech samých. V Krmítku jsou čtyři úrovně řízení a z toho na třech z nich jsou právě ti studenti.

Kolik jim mimochodem platíš?

Začínáme na 55 korunách a přidáváme nějaké bonusy.

Myslíš si, že je to adekvátní za práci, kterou tam dělají?

Myslím si, že jo.

Když máte systém bonusů, máte i nějaké sankce?

Jo. Loni jsme to otestovali a letos to chceme spustit naplno. Bude se jednat o systém tajných návštěvníků, kteří budou kontrolovat, jak studentky pracují.

To budeš posílat tajné agenty do Krmítka? Nemyslíš si, že ty holky se budou cítit dotčené?

Ony se možná budou cítit dotčené, ale já jsem jim vysvětlil, že to prostě potřebuju. Už není v mých možnostech, abych měl přehled nad tím, co se na všech pobočkách děje. Ti lidi dostávají peníze za práci a já potřebuji vědět, jestli ji dělají. Student vydrží průměrně dva roky. Ze čtyřiceti lidí je každý semestr asi deset nových.

Bojkot Krmítka

Častou změnu zaměstnanců přičítáš přirozenému cyklu. My nicméně víme o případu, kdy několik zaměstnankyň odešlo najednou do konkurenční kavárny Podnebí. Jedna z nich tě dokonce snad zvažovala žalovat za ušlý plat.

Tak zvažovat nebo i podat žalobu je samozřejmě právem každého občana nejen této země. Ony neodešly, já jsem je vyhodil.

Ony tvrdí, že odešly samy.

Tak to je jedno. Klidně to tam škrtněte. Ony by odešly tak jak tak. Od toho je dělily

dny, maximálně týdny. Takže je to jedno. Já jsem je vyhodil... ale poté, co mi řekly, že chtějí odejít.

Proč musely odejít?

Já jsem měl pocit, že chodím za lidmi, které platím, říkám jim, aby dělali to či ono. A jejich první zájem je, jestli za to dostanou zaplacené.

Není to jejich přirozený zájem?

To zapadá do chybějícího personálního systému. Teď ho začínáme spouštět.

Probíhají nějaká školení, aby ty holky věděly, co mají dělat?

Od letošního roku probíhají docela hodně. To je právě součást té nové personální politiky.

Holky, které odešly letos v lednu, ale ještě proškolené nebyly.

Ne, ne, ne. Ten problém měl mnohem obecnější rozměr. Já jsem budoval pobočku na Ekonomicko-správní fakultě od srpna do prosince 2008 a zároveň jsem se pokoušel řídit dvě již existující pobočky. A pak jsem začal 5. ledna stavět čtvrtou pobočku na Pedagogické fakultě. Tam jsem měl zadání, že 16. února začíná semestr a musí se otevřít. Ještě v neděli den před otevřením jsem o půl desáté

večer šel nakupovat věci do Makra. To byl hrozný frmol. Ve zkuškovém období navíc klesají tržby a já jsem naopak potřeboval investovat. V tu chvíli absence personálního systému vyhržela v plné nahotě. Na pobočce Joštova nastal rozvrat.

Takže teď už bude všechno dobré?

Já doufám, že jo. Pro mě to bylo silná zkušenost, která musela jednoho dne nastat. A věřím tomu, že už znovu nenastane. Od roku 2005 jsem zanedbával řízení lidí, protože jsem nevěděl jak na to. Už jsem se poučil. Ale chtěl bych podotknout, že z hlediska Krmítka se jedná o celkem zajímavou, v zásadě ovšem nepříliš významnou záležitost.

Nemyslíš si, že tě to v konečném důsledku poškodilo? Přeci jen Podnebí je pro tebe konkurence a prý dokonce existuje iniciativa „Bojkot Krmítka“.

Haha. Výborně. A jak taková iniciativa vypadá? To je vtipné. Samozřejmě mě to poškodilo. Ale bolavý zub se musí vytrhnout. Je to můj podnik a v prvé řadě hledám chyby u sebe. Jejich odchod a bojkot mě mrzí, je to škoda.

Se ztrátami se počítá

Přesuňme se od odcházení lidí k jejich příchodu. Co potřebuju, abych mohla začít pracovat v Krmítku?

V podstatě pracovní zkušenosti. Pokud přijdeš a řekneš, že jsi pracovala dva roky v KFCčku nebo McDonaldu, tak máš téměř stoprocentní šanci, že budeš přijata.

Proč tam nemáš žádné mužské?

Na Joštově pracují teď dva, ale je fakt, že když započítám i sebe, je nás asi deset procent. Je to asi tím, že tenhle typ práce vyhledávají víc ženy. Do výběrových řízení se i menší počet mužů přihlašuje.

Jakou se zaměstnanci uzavíráš smlouvu?

(dlouhé odmlčení) Mám s nimi uzavřenou dohodu o provedení práce.

A to je, nemýlím-li se, na sto padesát hodin ročně. Pokud pracují deset hodin týdně, vychází to ale na víc.

Já jsem si samozřejmě vědom sto padesátí hodin ročně. K uzavření této smlouvy mě vede jednoduchost a například to, že z ní nevyplývá, že bych za ně měl odvádět zdravotní pojištění. Já taky zaměstnávám jen studenty. Mám na to vypracovaný mechanismus, který na tuto povinnost reaguje.

Funguje nějaká kontrola ze strany fakulty?

Fakultě je to jedno. Fakulta potřebuje zajistit stravování. Tím její zájem končí.

Rekonstrukci, kterou jsi udělal v Krmítku u nás na fakultě v létě, jsi měl dlouhodobě plánovanou?

To je dluh z roku 2005. Celý ten barák navrhovala architektonická firma, která na-

vrhla báječné atrium, aulu a všechny ty centrální prostory. To je krásné, promyšlené. To všichni obdivují. Záchody, kanceláře a Krmítko už dělali jen dělníci, kteří namalovali rovné čáry a hotovo. Převzal jsem to ve stavu, který byl ergonomicky naprosto nevyhovující.

Nebojíš se, že teď po rekonstrukci, kdy některé zboží odděluje od prodejkyň hradba těl, si ho někdo bude brát i bez placení?

Takto už to funguje od roku 2000. Už tehdy bylo jasné, že je výhodnější riskovat poctivost vysokoškolsky vzdělavatelých studentů, než sortiment schovávat za záda zaměstnanců, protože by to zatížilo obsluhu. Se ztrátami se trochu počítá. Když budou ale ztráty nějak dramatické, samozřejmě to ze svého hradit nebudu a budou to hradit zaměstnanci, kteří to zboží neuhlídali.

Myslíš, že je v jejich silách to kontrolovat?

Myslím, že jo. Ale kdyby se to nakonec mělo řešit hlídačem s černou čepicí a pendrekem za opaskem, nebylo by to vůči studentům důstojné.

Není to ale tvoje zodpovědnost uhlídat si vlastní zboží?

To je samozřejmě pravda, ale já provozuju čtyři podniky a musím tu zodpovědnost nějakým způsobem rozpustit do celého podniku.

Stěžoval sis na špatně uspořádaný prostor. Nicméně na druhou stranu je pravda, že studenti, náhodní návštěvníci a dokonce i pan tajemník si pochvalují útulnost Krmítka a příjemnou atmosféru. Jak se ti toho v takových podmínkách podařilo dosáhnout?

Je rozdíl mezi příjemnou atmosférou, která mě těší, že tam je, a doufám, že tam i zůstane, a mezi ergonomickým upořádáním. Dobrou náladu můžeš mít, i když je zima.

Alkohol, cigarety, trestná činnost. Na fakultě se nesmí prodávat alkohol, ale když se dějí různé akce, je tam víno, burčák. Nechtěl bys taky prodávat alkohol?

Prodávat alkohol mi zakázal tajemník fakulty pod pohrůžkou výpovědi ze smlouvy. Ale upřímně řečeno, ještě za dob starého Krmítka činil podíl z prodeje alkoholu asi dvě procenta, a to ve zkušebním období, kdy lidi slavili. Čili žádné terno. Já bych to tam chtěl spíš z pocitových důvodů. Tím by se z mléčného baru stala regulérní kavárna. Člověk by si tam mohl dát pivo nebo víno. Na ostatních pobočkách se alkohol servíruje. Vodka s Red Bullem za dvacet tam ale samozřejmě není. Někdo si dá sklenku vína a zase jde pryč. Krmítko nevybízí k tomu, aby si v něm lidi sedli a lili do sebe škopky.

Jako kuřačka jsem si ještě v minulém semestru kupovala v Krmítku kusovky. Teď už tam nejsou a chybí mi.

Bohužel se ztracely. Nikdy jsem se jich ne-

dopočítal. Na pobočku jich dorazilo sto, prodalo se jich padesát, pak se jich ještě deset našlo, ale kde je těch zbývajících čtyřicet, mi nikdy nikdo neřekl.

To je jediný důvod, proč už se neprodávají?
Ano.

A víš o tom, že už od roku 2007 je jejich prodej zakázán.

Jo, tak ať mě někdo zažaluje. Víím o tom, samozřejmě.

Je to nezákonná činnost.

Ano, trestný čin. Sudte mě a trestejte. (smích)

Fakulta ti poskytla teplé místočko, kde máš zajištěný neustálý přísun klientely, aniž by ses musel nějak snažit. A ty bys takovým nezodpovědným jednáním mohl fakultě v případě, kdy by tě někdo žaloval, poškodit jméno.

No, teplé místočko. Přijďte se podívat v srpnu na tu klientelu. Knihkupkyně taky může poškodit jméno knihkupectví zařazením nevhodné literatury. Na VUT se včera podřezal zaměstnanec. Na kolejích na Komárově každé dva roky vypadne člověk a zabije se. Za to je zodpovědná Správa kolejí a menz, která by do těch oken měla dát mříž, ale nedá. Poškozuji jméno.

Fakultní tisk

Taky vydáváš Prvákoviny.

Ano. Já jsem je tehdy v roce 2004 vydával proto, abych co nejrychleji nalákal čerstvé studenty do Krmítka. Čili to byl marketingový ná-

stroj. Ujalo se to a od té doby se to rozjelo po celé univerzitě.

Čili přiznáváš, že je to publikace výhodná pro obě strany? Prvák se zorientuje a ty budeš mít plno.

Ano. Když to vezmu čistě pragmaticky, je to pro mě reklamní prostor, který je ale nesmírně drahý. Upřímně řečeno teď přemýšlím, co s tím dál. Je to spousta práce a zodpovědnosti.

Čteš Halas? Co na něj říkáš?

Občas se do toho podívám. Je to studentské periodikum, které má své problémy. Studenti, kteří neumí psát, jsou rozvláční, bojí se pojmenovat věci pravými jmény, bojí se jít do konfliktů. Halas je placený ze školy. I když netvrdím, že by to byl něčí záměr, vzniká tam určitá loajalita vůči ní. Já Halas hrozně rád srovnávám s časopisy Sociál a FFakt, které se vydávají na Fakultě sociálních věd a na Fakultě filozofické Karlovy univerzity. Tam si pánové založili občanské sdružení, a ti šijou do učitelů a zaměstnanců takovým způsobem, že je to úplně nesrovnatelné. Halas je takový plátek, který občas o něčem píše, něco komentuje, ale rozhodně se nejedná o investigativní periodikum, které by upozorňovalo na nějaké nešvary.

Dnešní rozhovor byl rozvláčný, nebo jsme se dostali i na kontroverzní témata?

Já si myslím, že jsme se dostali na témata. Ptali jste se i na nepříjemné věci, což se v dřívějším Halasu moc nedělo.

Zdravý Halas

Zdravá výživa je sice už pár let v módě, v posledních letech ale přerostla do boomu, který na nás ze všech stran valí názvy Bio, Eko, dokonce už i BioBio. Takže jíst řasy, nejíst bílý cukr a u všeho zkoumat živiny a ekologický původ, patří k životnímu stylu a už ne pouze u těch environmentálně osvícenějších. Zelený konzumerismus se totiž stává módní záležitostí. A protože Halas chce být in a jít s dobou, ujal se tentokrát role průvodce labyrintem brněnských prodejen zdravé výživy a „zdravých“ restaurací. Dobrou biochuť.

• Hana Trčková

LUMO Natur

Ve Vaňkovce 1
PO-SO: 8:00–21:00
NE: 10:00–20:00

Time-out zo sveta konzervantov a mastných výparov z KFCČčka si môžete dať aj v biopredajni LUMO NATUR v Galérii Vaňkovka. Ak súčasne plánujete rozhýbať zmeravené kosti, vezmite to cez Českú, Náměstí Svobody, Masarykovu a podchod na hlavnom nádraží; v opačnom prípade skočte na Českej na dvanástku a vyskočte na zastávke Zvonařka. Obchodík je hneď na prízemí a z dialky ho ľahko spoznáte vďaka výkladu v štýle prudej jesene.

Predajňa LUMO Natur ponúka kompletnú škálu bežných potravín v bio-prevedení ako je čerstvé pečivo, cereálie a cestoviny, mrazenú i čerstvú zeleninu a ovocie, sirupy, džúsy a dokonca organickú kolu, mliečne, mäsové a sójové výrobky, húfy a húfy sušenok, tyčíniek, čokolády či žuvačiek z kaučuku. Šikovným riešením študentských víkendov sú ponúkané sáčkové polievky (kde namiesto éčok nájdete skutočnú zeleninu), a tiež biopalacinky, pizza či pohánková sekaná. Ceny sú tu o čosi vyššie než v bežných potravinách — za 500 gramov kuskusu zaplatíte 44 korún, za špalďovú bulku 15 korún, za jogurt približne 20 korún, za čaj

foto: Tomáš Repka

od 50 korún vyššie.

Obchod má pomerne silnú základňu fair trade výrobkov, predovšetkým čajů, kávy, čokolády a exoticky pôsobiacich korenín. V regáloch sú okrem čajov na žalúdok a boľavé kĺby aj originálne kúsky s názvami ako Základy tvé duše, Milostný čaj či Divoká vášeň. Ak dostanete chuť na nápoj priamo v obchode, môžete využiť Biobistro v zadnej časti predajne — okrem tradičného nápojového lístka vám tu ponúknu mladý jačmeň, biopálenku či čersvé šťavy z ovocia a zeleniny. Pri pokladni nájdete celý sortiment prípravkov z drogérie — od profesionálnej vlasovej kozmetiky cez mydlové orechy až po vlnené ponožky s prímiesou polyesteru.

Predajňa sa priam hemží informačnými brožúrami a letáčikmi typu „Prečo práve bio?“. S prípadnými otázkami sa môžete obrátiť aj na usmiatú slečnu v červených vestičkách — sú veľmi ochotné a mimoriadne znalé v oblasti zdravej výživy. Miestečko vôbec oplýva svojskou charizmou a veľkou šancou prelomiť aj najtvrdšie lady bio-skepsy.

• Ivana Králíková

Zahrada zdraví

Veselá 37, Brno
Po-Čt: 8:00 – 18:30
Pá: 8:00 – 18:00

Malý a relatívne nápadný obchodík Zahrada zdraví, ktorý bezpochyby zaujme hneď na prvý pohľad svojím pestrým výkladom, nájdete v centre mesta na Veselej ulici. Cesta od fakulty je veľmi jednoduchá. Stačí prísť na Českú a hneď ako uvidíte budovu Mladej Fronty Dnes, musíte zahnúť doprava. Potom vás už od Zahrady zdraví delí len pár krokov — je to dom na rohu Veselej a Skrytej, v ktorom sa nachádza aj reštaurácia „U Jošta“. Pohodovým krokom to nezaberie oveľa viac ako 4 minúty (presne 4 minúty a 10,4 sekundy vrátane státia na červenú). Ak si teda dáte tú námahu a rozhodnete sa Zahradu zdraví navštíviť, prvé, čo vás privíta, budú ťažko otvorené vchodové dvere. Po prekonaní tejto „prekážky“ sa však ocitnete v síce nevelkom, ale vkusne a čisto pôsobiacom obchode. Naľavo sa nachádza pult, za ktorým stojí milá a ochotná obsluha a napravo máte možnosť nájsť, čo potrebujete, v regáloch umiestnených pri stenách a v strede obchodu. Ide o samoobsluhu so širokým sortimentom bioproduktov a výrobkov zdravej výživy — od celozrnného pečiva cez rozmanitú biozeleninu, rôzne druhy múky, cestovín či džemov. Jednoducho tu nájdete takmer všetko. Predajca navyše ponúka aj bezpečkové potraviny, prírodnú kozmetiku, ekologické čistiace prostriedky, vážené orieš-

ky a dokonca aj rôzne druhy čajov. Pokiaľ ide o ceny, je jasné, že biopotraviny a zdravá výživa nepatria medzi najlacnejšie produkty na trhu, ale do zdravia sa investovať oplatí. Pre ilustráciu: za 400 gramový celozrnný kuskus tu zaplatíte 43 korún, za 500 gramový biely kuskus 31 korún a 50 gramový celozrnný rožok dostanete za 4 koruny. Tomuto obchodíku takmer nie je čo vytknúť. Hľadám iba absenciu webových stránok. Takže, ak vás Zahrada zdraví zaujala a máte chuť jesť zdravšie, vyďte sa do ulíc Brna, možno práve na Veselú.

• Barbara Herucová

foto: Hripsime Zohrabyan

Prodejna zdravé výživy Naturka

Veveří 21

Otevírací doba Po–Pá: 8:00 – 18:00

<http://www.palla.cz/naturka>

veveri@naturka.cz

Tel/fax: 541 210 620

Pokud vás omrzí tučné bagety s majonézou v Krmítku a rozhodnete se dopřát svému tělu trochu té zdravější stravy, vydejte se do obchůdku Naturka, která sídlí kousek od naší fakulty – na Veveří. Pokud chcete ke zdravé stravě přidat ještě i trochu pohybu, není nic lepšího, než se do krámku vydat po svých. Cesta vám zabere necelých deset minut. Rada pro ty línější či spěchající – na České nastupte na tramvaj číslo 3, 11, 12 nebo 13 a vystupte na zastávce Grohova. Tam už zcela určitě nepřehlédnete rohový obchůdek se zeleným nápisem Naturka.

Když vejдете do prodejny, hned je vám jasné, že tady si rozhodně vyberete. Žlutě vymalovaná prodejna má dvě části, v první z nich si přijdou na své zejména milovníci čaje, esoteriky či nějakých drobných sladkostí. Pokud jste si ale přišli pro něco na zub, musíte vystoupat po několika schodech do druhé části a pak už jen stačí vybírat. Na dřevěných pultech tu milovníci zdravého stravování naleznou nepřeberné množství obilovin, luštěnin, biopotravin či

foto Tomáš Repka

pečiva. Koupit si zde můžete také náhražky masa, sojové jogurty, nápoje, vegetariánské pomazánky, ale také třeba vína, koření, kozí a ovčí sýry nebo i mnoho druhů zdravých sladkostí. Dámy jistě ocení i nabídku přírodní kosmetiky či bylinných přípravků. Obchod svým sortimentem určitě potěší i lidi na bezlepkové dietě či diabetiky. Nechybí ani výrobky Fair trade. Navíc každé pondělí si do prodejny můžete zajít na čerstvé frgály z celozrnné mouky bez vajec, mléka a cukru.

Prodejna má i své webové stránky, na kterých kromě kontaktních informací prezentuje i novinky, které je možné si v ob-

chodě zakoupit. Dozvíte se tu, co je to například sambuktus či bambucké máslo, bohužel tu už nenajdete, jak moc je nabídka aktuální.

Pokud se ve zdravé výživě příliš neorientujete, je tu pro vás ochotná obsluha, která vám se vším ráda pomůže a poradí. Problém jí nedělá ani konverzace v anglickém jazyce, jak se přesvědčil jeden ze zahraničních zákazníků. Na rozdíl od jiných obchodů, prodavačky zde působí nenuceně a ještě vám k zakoupenému zboží popřejí hezký den.

• Hana Trčková

Bio-restaurace Spirála

Orlí 3, Brno

Po–Pá: 9:00 – 18:00

www.bio-restaurace.cz

tel.: 542516304

Pokud patříte k přesvědčeným vegetariánům anebo fanouškům až nezdravě zdravého jídla, je pro vás právě Bio restaurace Spirála ideálním útočištěm. Tato netradiční jídelna je schovaná přímo v centru Brna, stačí jen zamířit do Obchodní galerie na Orlí ulici, kde galerie stojí, tady je malá rada. Přímo u fakulty nasedněte na tramvaj číslo 4 a svezte se na zastávku Zelný trh. Orlí ulice se pak ukrývá v první odbočce nalevo. Pak už jen stačí zdolat dva eskalátory v obchodním centru a rázem se ocitnete přímo ve spirále chutí a vůní. Na výběr bývá kolem pěti druhů denního menu, v cenových relacích od 70 do 85 korun. Můžete si také vybrat, zda zajít na malou či velkou polévku (15 nebo 20 korun), kompletní oběd i s pitím, můžete si vybrat minerální vodu nebo mrkovový džus, pak vyjde do 120 korun. Komu nestačí obědové menu, může zabrousit také do překvapivě široké nabídky sladkých i méně

foto Hana Trčková

sladkých bio-zákusků, bio-buchet a bio-koláčů. Mezi přednosti restaurace patří také vstřícný personál, který vegetariánským „zelenáčům“ poradí s výběrem jídla. Příjemné je i samotné prostředí – interiér laděný do oranžova působí neotřele, ať už to způsobují lampiony roztodivných tvarů visící nad stoly, zdi zdobené foukacími fixami, anebo hudební kulisa připomínající symfonické árie z pohádek Walta Disneye. Nicméně co tu chybí, jsou toalety, které se nachází nejbližší v přízemí obchodní galerie,

což může někomu působit potíže. Je také škoda, že jediným zdrojem informací o denním menu je tabule u vchodu do pasáže, na jednadvacáté století poněkud neefektivní reklama. Co naopak může některého milovníka zdravé stravy překvapit, je možnost zúčastnit se kurzů vaření biopotravin, které restaurace nabízí. Lekce se budou konat v říjnu a listopadu. Bližší informace jsou vyvěšeny na webu podniku.

• Tereza Hašková

Restaurace Zdravý život

Jaselská 8

Po – Pá: 10:30 – 18:00

www.zzbrno.cz

Restaurace sotva pár metrů od naší fakulty směrem k filozofům nabídne hostům makrobiotická a vegetariánská jídla. Do Zdravého života se dostanete vchodem z Jaselské a po schodech dolů do sklepa. Každý den je tu v nabídce jedna polévka, minimálně tři druhy hlavního jídla a desert. Za mističku polévky zaplatíte asi dvacet korun, cena jídla (například halušky, „znojemská“ s jáhlovými knedlíčky, špenátové lasagne...) se pohybuje od sedmdesáti do devadesáti korun. Na moučníku v podobě nějaké zdravé sladkosti si pochutnáte také přibližně za dvacet korun. V nápojovém lístku najdete přírodní džusy, bylinkové čaje, šťávy z červené řepy, mrkve, aloe a také stáčený čaj bancha — malý hrnek dostanete už za deset korun, velký za patnáct.

Restaurace je koncipována jako jídelna — sami si vezmete tácek a příbor, sami si natočíte nápoj jaký chcete, nakonec řeknete obsluze, co jste si vybrali k jídlu a vše zaplatíte u pokladny. Po jídle si zase svůj tácek sami odnesete. Sklepní prostory Zdravého života umožňují poobědvat naráz až třiceti ná-

foto Tomáš Repka

vštěvníkům — sedět můžete klasicky na dřevěných židlích u dřevěných stolků nebo také na malém pódiu na zemi. Restaurace je rozdělená do několika místností a díky tomu je možné se tu v klidu najíst. Součástí provozu je i malá čajovna, která by měla být co nevidět opět zprovozněna. Prostředí je hezky zařízené v duchu „harmonie“ a „zdravého životního stylu“, obsluha je milá, k jídlu tu hraje klidná hudba. Platit je tu možné také stravenkami. Jídelní lístek na celý týden dopředu je k nalezení na webu restaurace. Otevřeno mají až do šesti hodin, svým menu proto poslouží strávnickům i k večeři.

Kromě restaurace provozuje Zdravý ži-

vot také prodejnu zdravé výživy na adrese Lidická 26, která nabízí mimo běžného zboží pro zdravou výživu a zdravý život i široký sortiment bio zeleniny (s její aktuální nabídkou a ceníkem na internetu), pečivo nebo zdravé sladkosti a drobné občerstvení. Najdete tu i čaje, suché plody, či přírodní kosmetiku. Ze zakoupených obilovin tu zákazníkům namelou za poplatek vlastní čerstvou mouku. K dispozici je i dětský koutek. V prodejně je otevřeno ve všední dny od osmi do osmnácti, v sobotu od devíti do dvanácti.

• Nikola Krejčířová

Vegetariánská restaurace Avatár

Mendlovo náměstí 10

Po–Pá: 11.00 – 18.00

So: 11.00 – 16.00

www.avatar108.com

Pokud máte chuť na něco netradičního, trpíte velkým hladem a vaše studentská peněženka zeje téměř prázdnou, zajímavou volbou pro váš oběd by se mohla stát indická vegetariánská restaurace Avatár.

Najdete ji na Mendlově náměstí, kam se pohodlně dostanete ze zastávky Česká tramvajemi číslo 5, 6 či 7. I přesto, že se restaurace skrývá v nenápadné pasáži, najdete ji docela snadno. Hned jak vystoupíte z tramvaje, spolehlivě vás navede transparent rozprostírající se na průčelí jednoho z růžových domů. Ještě než vystoupíte po schodech do prvního patra, ve kterém se podnik nachází, můžete si u vchodu do pasáže pročíst týdenní menu a rozhodnout se, zda vůbec chcete vážit cestu nahoru. Nabídka se každým dnem mění. Pokud ale hledáte obsáhlý jídelní lístek se stálým menu a minutkami, tak jste na špatné adrese. Denní menu je to jediné, z čeho je možné vybírat. Restaurace je zařízena formou jídelny, což pro nováčky může být, v kombinaci s neznámými jídly a jejich cizo-

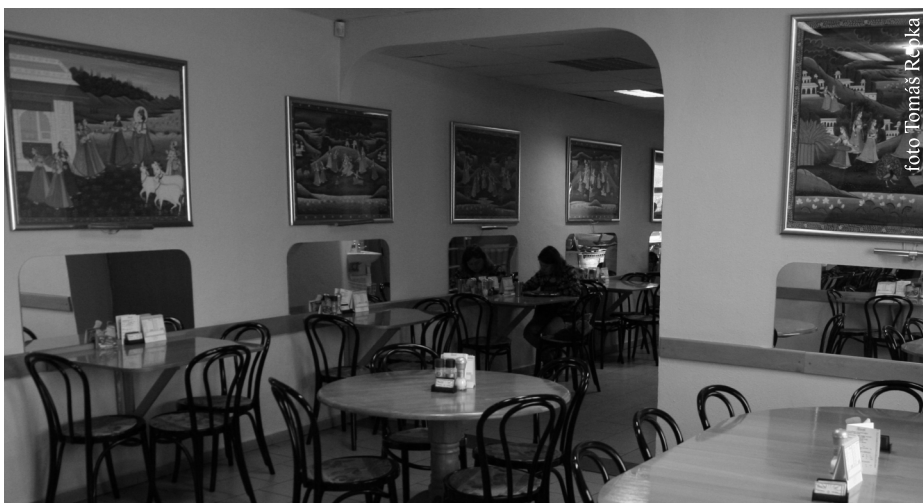

foto Tomáš Repka

jazyčnými názvy, mírně matoucí. Naštěstí obsluha ráda zodpoví každou otázku. Systém stravování je ale jednoduchý – uchopit malý plastový či velký kovový táč (za velký si musíte připlatit) a nandat si na něj, co hrdlo ráčí. Na výběr je salát, polévka, omáčka, dvě přílohy, celozrnný chléb a většinou halva jako zákusek. Naložit si můžete od všeho kolik chcete a zaplatíte jen 59 korun. Ti, kteří holdují smaženému syru, si také přijdou na své. Stačí za něj připlatit 9 korun. Pokud si vystačíte s vodou, dostanete ji k jídlu zdarma. V opačném případě vám obsluha nabídne některý z čajů. A pokud vám stále kručí v žaludku, není nic lehčího, než si dojít pro nášup. Kvalita však

za množstvím poněkud pokulhává. Chuťově celkem nevýrazné variace by zmlsané jazýčky moc nepotěšily. Nepříjemně překvapil i fakt, že jídlo bylo pouze vlažné. O navození atmosféry se tu snaží velké obrazy s hinduistickou tematikou a tlumená, vcelku nevtrhavá hudba v Kršna stylu. Bohužel, díky chladně modré barvě a zrcadlům, nepřívětivě sledujícím každé sousto, se o poklidném a přívětivém prostředí moc mluvit nedá. Potěšující však je, že si u jídla můžete v klidu projít noviny, které tu jsou volně k přečtení.

• Michaela Kořenářová

Restaurace Rebio

Orlí 26

Po-Pá: 8:00 – 19:00

So: 10:00 – 15:00

www.rebio.cz

Zásady zdravé výživy restaurace Rebio rozhodně splňuje. Zato by se jeho sídlo v Orlí ulici měl vyhnout každý, kdo se u jídla neobejde bez masa. Z náměstí Svobody je to do této veskrze vegetariánské restaurace co by kamenem dohodil, nachází se hned u paty Měnské brány.

Způsob stravování tady připomíná školní jídelnu, což by studentům nemělo dělat problém. Na rozdíl od klasické jídelny tu ale strážníkům nikdo nenaloží jídlo na talíř. Výběr jídel a jeho množství záleží pouze na momentální chuti a hladu návštěvníka. Nerozhodné potěší, že jídla mohou dle libosti kombinovat. Cena je totiž jednotná a určuje se podle váhy. Sto gramů všeho od zeleninových salátů přes BIO brambory či rýži s kapíí stojí 21,90. Naběračka polévky ze špenátu či například pórku přijde na pětadvacet korun. Sladkou tečku zajistí bezlepkové a bezvaječné de-

zerty skrývající se pod originálními názvy jako Mrkvous nebo Zebra. U každého jídla jsou vypsány ingredience a ne náhodou některým předchází označení BIO. Denně tu připravují menu z dvou set různých receptů a přizpůsobena jsou tak, aby se najedli i vegani nebo celiaci, kteří jsou nuceni dodržovat bezlepkovou dietu. Při vážení jídla u pokladny připočítá zaměstnankyně Rebia dvacet korun, pokud si odnesete přírodní pomerančovou nebo grapefruitovou šťávu, šetřílkům pět korun za pramenitou vodu, ale taky třeba pětadvacet za nápoj Zelený ječmen, který má léčit mimo jiné nespavost. Z nabídky horkých nápojů stojí za zmínku káva, cappuccino, latté i špaldové a čaje. Všechny pocházejí z ekologického zemědělství a ceny se pohybují kolem třiceti korun za šálek. Dnešní moderní zájem o zdravou výživu zřejmě zavinil, že si přes poledne větší skupina lidí s obtížemi sedne k jednomu stolu. Dřevěný nábytek sice působí velmi přívětivě, ale do dvou úzkých místností se ho mnoho nevejde. Naštěstí je restaurace Rebio k nalezení také ve Špalíčku, kde se vejde o něco více lidí. Nedostatek místa v restauraci se dá řešit i jinak. Existuje možnost odnést si jídlo s sebou a od prvního září navíc zahájili rozvoz obědů

foto Hripsime Zohrabyan

po Brně a okolí. Oběd v Rebiu si student pravděpodobně nebude moci dovolit každý den. Výsledná cena u pokladny možná trochu zaskočí, ale snad i to má souvislost se zdravým životním stylem. Přejít se přece nemá!

• Dominika Dufková

Restaurace Rebio II

Velký Špalíček Mečová 2, Brno

Po-Pá: 9.00– 21.00

So: 11.00– 21.00

Ne: 11.00– 20.00

www.rebio.cz

Ak stále máte pocit, že to nie je dosť a vaše chuťové poháriky aj naďalej túžia po širšom sortimente vegetariánskych BIO-jedál, nezúfajte. Jediné, čo stačí urobiť, je vyraziť z ulice Orlej cez Námestie Slobody a namieriť si to rovno do Veľkého Špalíčku. Potom už len vyšplháte na druhé poschodie a nájdete pobočku Rebio číslo 2 s odlišnou ponukou, ale rovnakou filozofiou spojiť človeka s prírodou.

Táto snaha vám udrie do očí už pri pohľade na interiér, ktorý je projektovaný podľa prastarej čínskej náuky Feng-Šuej, založenej na harmonickom spoložití ľudí s prostredím. Dôkazom toho je svetlá a priestranná miestnosť dekorovaná množstvom rastlín, ktorej atmosféra dýcha vitalitou. Zariadenie je samozrejme vyrobené z

foto Hripsime Zohrabyan

čisto prírodného materiálu a k živosti celého prostredia prispievajú aj svieže a večne sa usmievané predavačky, ktoré vám nikdy nezabudnú popriať dobrú chuť.

Podľa toho na čo máte záľusť, je pre

vás pripravených viacero pultov. V ponuke je každý deň nový výber jedál, samozrejme, z čisto BIO-surovín, ktoré ocenia najmä vegetariáni alebo milovníci sóje, ktorá tu má bohaté zastúpenie. Keďže Rebio funguje na systéme samoobsluhy, kreatívite pri kombinovaní jedál sa medze nekladú. I tu za sto gramov jedla zaplatíte 21,90 korún. Máte chuť na kávu alebo čaj? Prosím! Z bohatej ponuky si určite vyberiete svoj obľúbený BIO-nápoj. Tí, čo radi experimentujú, by možno chceli skúsiť špaldovú kávu (28 Kč) alebo horúcu chilli čokoládu (35 Kč). Alebo máte chuť na pivo? Žiadny problém. Od klasického Plzňa až po menej tradičné BIO-kvasnicové pivo môžete dostať, čokoľvek sa vám zaráči.

Máte mlsný jazyček? Netreba nikam odchádzať. Stačí sa presunúť k vedľajšiemu pultu a tam už na maškrtných zákusníkov čaká množstvo zákuskov s hriechne veľkou vrstvou ovocia.

Ak sa chcete dozvedieť viac o denných menu či o filozofii oboch reštaurácií zdravého životného štýlu, navštívte webové stránky podniku, kde nájdete všetko potrebné. Tak prečo to neskúsiť!

• Alena Fričová

Cenový rozstřel

Prodejna	Kuskus	Pečivo
Naturka	330 g/ 33 Kč	celozrnný rohlík 7 Kč
Zahrada zdraví	500 g/ 31 Kč	celozrnný rožek 4 Kč
LUMO Natur	500 g/ 44 Kč	špaltová bulka 15 Kč

Restaurace	Menu (cca)
Bio-Spirála	70–85 Kč
Pašáz Avatár	59 Kč
Zdravý život	70–90 Kč
Rebio	80 Kč

Hurá na brigádu

ilustrace Jan Martinek

Studentský život je náročný nejen intelektuálně, ale také pro peněženky. Práci se během studia vyhne jen málokterý maminčin mazánek. Proto jsme pro vás přichystali přehled toho, co vás čeká a nemine.

• Nikola Krejčířová

Call centra

Brigáda v call centru – hojně nabízená práce, avšak vhodná pro ty, co mají dost kuráže. Nejčastěji jde o aktivní telemarketing, kdy musíte sami volat potenciálním zákazníkům. Lépe jsou na tom telefonisté pasivní, kteří vyřizují příchozí hovory. Nicméně pokud jste šikovní, tedy umíte se vnucovat jako nikdo jiný, můžete si v call centru poměrně dost vydělat – od 70 odměna stoupá s výkonem ke 130 korunám i více. Měsíčně musíte odpracovat často více než 40 hodin, směny si ale můžete plánovat.

Letáky

Roznos na ulici, v obchodech. Jednoduchá brigáda. Odměna je nad 60 korun za hodinu. Občas si na sebe musíte navléknout potupný obleček. Pozor, nelze srovnávat s roznosem letáků do schránek. To bývá náročnější jednak na čas, jednak na fyzickou, kdy s sebou musíte táhnout plné tašky těžkých letáků.

Úklid

Pokud vám nevadí troška cizí špínky, možná

přijde i taková brigáda vhod. Nejčastěji jsou k mání úklidy v kancelářích a nebytových prostorech, kde za hodinu práce dostanete od 65 korun. Lépe zaplacený je úklid v domácnosti (od 100 korun), který s sebou však může nést i méně oblíbené činnosti, jako je mytí wc, oken, žehlení... Najít takovou brigádu je ovšem spíše náhoda.

Recepce a jiné

Práce na recepcích hotelů, wellness center, firem... Odměna od 60 korun na hodinu. Náplň se případ od případu liší. Někde mohou chtít jen sem tam zvednout telefon a vyřídít e-mail, jinde můžete mít na starosti rozsáhlou administrativu daného objektu nebo musíte komunikovat v několika jazycích.

Manuální brigády

Už jen pro tu zkušenost to stojí za to. Nudná až mizerná práce na směny, pořád to samé dokola. Až po pár týdnech ve výrobní společnosti skutečně pochopíte, jak to ten Marx myslel s tím vykořisťováním. V Brně a okolí platí od 60 korun na hodinu. Nejčastěji se jedná o balení, kompletaci či jednoduchou montáž výrobků.

Hlídní dětí

Máte-li rádi děti, je to něco pro vás. Brigádu najdete například v inzerci (i na Vývěsce se čas od času něco objeví), popřípadě přes agenturu, kde od vás ale velmi pravděpodobně bu-

dou vyžadovat nějaké zkušenosti. Mzda záleží především na domluvě, pokud je součástí i doučování ratolesti, vyšplhá se i na několik set za hodinu.

Pohostinství

Brigáda pro lidi, kteří mají rádi lidi. Obsluhovat v restauraci nebo častěji v kavárně, čajovně můžete od 60 korun na hodinu. Připravte se na to, že pracovat musíte s úsměvem a o víkendech. Dýška nebývají slavná – jen si vzpomeňte, kolik dáváte v kavárně vy.

Výuka jazyka

Když budete soukromě učit, přijdete si na 150 až 200 korun za hodinu. Konkurence je ale v Brně veliká. V inzerci se to jen hemží nabídkami výuky angličtiny... Pokud byste pracovali v některé brněnské jazykovce, záleží na jejím jmění a vašich dovednostech. Bez certifikátů či zahraniční zkušenosti se ale jen těžko obejdete.

Práce v obchodech

Brigády v supermarketech, obchodech s oblečením, na pokladnách. Hodinová mzda od 60 korun, závislá na náročnosti práce. Vyšší bývá například při inventurách, kdy se pracuje v noci. Na pokladnách se připravte na hmotnou zodpovědnost.

Tazatelé

Práce tazatele je pro studenty naší fakulty zvlášť dobrou školou. Ne každý má odvahu oslovovat lidi s dotazníkem, „výzkumná“ zkušenost zdola se ale může někdy hodit. Odměny jsou variabilní, často od 100 korun za dotazník (ale i 200 a více). Pokud se vám poštěstí, dostanete se i k nějakému serióznímu výzkumnému projektu.

Promotéři, hostesky

Jste krásní, mladí, přesvědčiví a sympatičtí?! Za hodinu si vyděláte kolem sto korun, sazba závisí na prestiži dané akce a na požadavcích zaměstnavatele. Méně určitě dostanete za propagaci jogurtů v supermarketu, více za pózování v plavkách na brněnském výstavišti.

Kosmetika

Prodej kosmetiky a podobného je dobrým přívídělkem pro lidi, kteří mají hodně známých. S kamarádkami, co se v životě nena-mazaly žádným krémem a nikdy nepoužily řasenku, to asi nepůjde. Nevýhodou je velká konkurence, Oriflame nebo Avon dealuje každý druhý, což už samo o sobě neslibuje závratné výdělky.

Brigády pro „nestydlivé“

Máte rádi umění a nebojíte se svléci? Pózuje studentům při malování aktů. Pro vyznavače pepřejší zábavy jsou tu pak videochaty a další podobné aktivity...

Žurnalistika – krize, o které se nepíše?

Magisterské studium žurnalistiky nemá mezi svými studenty nejlepší pověst. Nebo spíš – nemá vůbec dobrou pověst. Ti nejkritičtější mluví o tom, že nemá žádný smysl ani přínos a že katedra je v rozvratu. Přehánějí?

• *Alexandr Průša*

Katedra mediálních studií a žurnalistiky prodělala přes léto mnohé změny (podrobně o nich píšeme na následující straně). Některé z nich byly k lepšímu, jiné k horšímu. Navíc se zdá, že celý obor se už dlouho potýká s problémy různého druhu. Shromáždili jsme některá fakta i klepy a konfrontovali s nimi přímo vedoucího katedry Rudolfa Burgru.

Málo učitelů a dva odchody

Jak poznat, jestli je na té či oné katedře učitelů málo nebo hodně? Suchá řeč čísel – na 930 studentů (bakalářských i magisterských, prezenčních i kombinovaných) připadá jeden profesor, jeden docent a tři Ph.D., z nichž jeden nyní odchází. Například sociologii studuje 858 posluchačů a mezi kmenovými učiteli jsou tři profesori, dva docenti a sedm Ph.D. Při volbě vedoucího práce to již problém být může, zvláště u té magisterské, kde jsou nároky na práci i vedení vyšší. „Nemyslím si, že by byl nedostatek vedoucích prací, spíše musíme lépe zapracovat na proporcionálním rozložení mezi jednotlivými vedoucími,“ řekl vedoucí katedry Rudolf Burgr.

S koncem minulého semestru katedru opustil David Kořínek, vedoucí specializace digitální média, člověk, na němž celá specializace významně stála a s nímž zmizelo i nemálo předmětů. Zatím se podařilo nahradit jen některé. „Kolega Kořínek odešel, bylo na něj navázáno i několik externistů. Vedení specializace už vloni postupně převzal kolega Macek, leč ten je orientován trochu jiným směrem. Náhradu za Kořínka zatím řešíme formou externistů, ale pro vedení audiovizuálních prací by mohl být problém, kdybychom nesehnali podobně zaměřeného člověka,“ dodal Burgr.

Na začátku letošního semestru katedru opouští Václav Štětka. „Jeho odchod je poměrně rychlý, vyhrál konkurz o čtyřletou účast na výzkumném projektu v Oxfordu. Hledáme za něj náhradu, z konkurzu nevzešel nikdo, koho by odborná komise seznala vhodným na jeho místo,“ komentuje další odchod vedoucí katedry. Štětka se soustředil na empirické práce, vyučoval též metodologii. „Byl by problém, kdybychom za kolegu Štětka náhradu nenašli, podobné práce sice ještě vede doktor Volek, ale ten nemůže zdvojnásobit své kapacity,“ řekl Burgr.

Jak již bylo zmíněno, s těmito odchody ubylo několik povinně volitelných kurzů, kterých na magistru ani předtím nebylo příliš. To

Názor studenta: magistr nemá smysl

Studium žurnalistiky na prestižní a výběrové fakultě, co je pět minut od České, je poměrně nevšední záležitostí. Zažil jsem zde již mnohé (například zavádění specializací během třetího semestru studia nebo přednášejícího etiky, který chtěl dávat případové testy), leč zatímco na bakalářském stupni mi studium přišlo zajímavé a přínosné, na magisterském si připadám spíše ze setrvačnosti. Na přednáškách potkávám plno svých otrávených spolužáků, kteří studium více přežívají, než prožívají. V pauzách si pak říkáme, že magisterský titul je zde poměrně levný, zato dost o ničem. Uznávám, že lze namítnout, že novinářsky ani sociologicky mé tvrzení velkou hodnotu nemá. Já bych však, coby historik (toť můj druhý, vlastně první obor) namítl, že je historicky dokázáno, že by se mocní měli zajímat o nálady svých poddaných.

Co se vědy a výzkumu týče, je celkem pochopitelné, že Mediální studia a žurnalistika nebudou tím neaktivnějším hráčem fakulty. Přece jen, z žurnalistiky se sice věda dá udělat, ale také má spoustu praktických, téměř až neakademických podoborů. Bohužel, na magisterském stupni se zdá, že všechno praktické je fuj, to jsme se měli naučit na bakaláři, proto se zde až na čestné výjimky neučí. Což, myslím si, je škoda.

Grant, v rámci něhož katedra získala sedmnáct milionů během tří let, přinesl nové vybavení, nové předměty a nové možnosti pro studenty bakalářské žurnalistiky. To je pro ně určitě výborná zpráva. My, magisterští, kteří bloumáme studiem a marně hledáme nějaký jeho hlubší smysl (o potěšení ze studia být řeč nemůže) než zisk tří písmenek před jménem, se však zuby nehty bráníme pocitům závidi.

• *Alexandr Průša*

foto Tomáš Replka

okomentoval vedoucí katedry: „Tento akademický rok, byť pro příští semestr se to snažíme zlepšit, bude propad nebo oslabení povinně volitelných kurzů, z těchto objektivních příčin.“

Koncepce magisterského studia

Nabízí se otázka, co je přínosem magisterského studia. Na bakalářském stupni jsou tři specializace – praktická Žurnalistika, Mediální studia a Digitální média. Žertem se mezi studenty říká, že kdo vystuduje Mediální studia, má polovinu magistra hotovou. A kdo vystu-

duje ostatní specializace, na magistru ze svých oborů příliš kurzů nenajde. Magistr je zaměřen právě na teorii mediálních studií, je však oproti všem třem specializacím poměrně obecně založený. Nebylo by lepší dělat specializace až na magisterském stupni, jako je to u jiných oborů? „Určitě teď, zvláště po odchodu kolegy Kořínka, budeme přemýšlet, jakým způsobem proměnit specializace. Celkem přirozeně se k sobě přibližují praktická Žurnalistika a Digitální média. Propojenost s magisterským stupněm je nyní trochu problém a budeme řešit, jak to dále lépe skloubit.

Momentálně však katedra čerpá tříletý grant z Evropské unie, během kterého příliš nemůžeme měnit specializace nebo je rušit,“ řekl k tomuto tématu Burgr.

A co si o studiu na katedře myslíte vy?
Napiště na fss.halas@seznam.cz

Velké změny na žurnalistice

Na Katedře mediálních studií a žurnalistiky přes léto nelenili. Přepsat bylo nutné rozvrhy i cedulky se jmény vyučujících vedle dveří pracoven. V učebnách se objevilo modernější vybavení a pozornosti bystrého studenta jistě neunikla ani nová pohovka, kterou do patého patra zakoupili a instalovali sami studenti ze Spolku přátel ptáka Ludvíka.

• Tereza Cajthamlová

Ne všechny změny jsou ale k lepšímu. S odchodem Václava Štětky a Davida Kořínka zmizely z rozvrhu některé předměty a katedra zatím marně hledá za oba vyučující náhradu. O Kořínkovu přestupu na Vysokou školu umělecko-průmyslovou v Praze se mezi studenty mluvilo už v jarním semestru, ale odchod Štětky překvapil i vedení katedry. „Václavu Štětkovi se podařilo vyhrát konkurz o účast na výzkumném projektu v Oxfordu,“ uvedl ve-

doucí Katedry mediálních studií a žurnalistiky Rudolf Burgr. „Předpokládáme ale, že se po čtyřech letech, kdy projekt skončí, vrátí zase zpět,“ dodal.

Moderně, multimediálně, prakticky

Každý student bakalářského stupně se už na konci prvního ročníku musí rozhodnout, jestli se bude věnovat Žurnalistice, Digitálním médiím nebo Mediálním studiím. Až dosud se studijní plány jednotlivých směrů podstatně lišily. Nový projekt Multimediální žurnalistika, financovaný Evropským sociálním fondem a Ministerstvem školství, by měl k sobě všechny tři specializace přiblížit a umožnit studentům proniknout do nejnovějších trendů v žurnalistice. „Na projektu jsme pracovali od ledna tohoto roku. Vytvořili jsme nové předměty, změnili sylaby některých kurzů a koupili nové vybavení učeben,“ informoval Burgr.

V rámci workshopů a přednášek se stu-

denti setkají i se zajímavými osobnostmi z českých médií, kterými jsou například Roman Ondřej z České televize nebo Hana Hykelová z Českého rozhlasu. „Z programu mám zaregistrované kurzy Audio a video a Základy digitální fotografie. Výuka probíhá zatím krátce a na fakultě ještě není veškerá potřebná technika. Myslím ale, že oba předměty budou zajímavé a užitečné pro další praxi,“ řekl student Digitálních médií Filip Ščotka.

Další novinka se týká povinné praxe. Vědle budoucích žurnalistů stráví tři měsíce v redakcích i studenti Digitálních médií. „Jsem ráda, že nám do rozvrhu zařadili praxi, líbila by se mi třeba práce v České televizi,“ svěčila se studentka Digitálních médií a Ruského jazyka Magdaléna Krížová.

Digitální média osiřela

Zrušené kurzy, změny vyučujících, odchod vedoucího specializace. Na studenty Mediálních studií a žurnalistiky, kteří se zaměřují na Digitální média, čekala na začátku akademického roku řada překvapení.

• Tereza Cajthamlová

Asi největší změnou je, že přednáškové místnosti naší fakulty opustil dosavadní vedoucí této specializace David Kořínek. „Některé předměty převzal po Davidu Kořínkovi Jakub Macek a Leo Nitče. Další kurzy se snažíme obsazovat externisty,“ řekl vedoucí Katedry mediálních studií a žurnalistiky Rudolf Burgr a dodal, že mezi jednotlivými specializacemi je velká prostupnost kurzů. Studenti Digitálních médií si tak mohou zapsat i předměty původně určené pro studenty Žurnalistiky nebo Mediálních studií. Změna vyučujících se týká především teoretických předmětů, jakými jsou Úvod do digitálních médií nebo Současná vizuální kultura. Obtížné ale katedra hledá

náhradu za Kořínka, který v současnosti vyučuje na Vysoké škole umělecko-průmyslové v Praze, v předmětech praktických a audiovizuálních. V rozvrhu na podzimní semestr se tak například vůbec neobjevily kurzy Televizní publicistika nebo Videopostprodukce a speciální efekty.

Studenti personální změny na katedře příliš nevtírají. „Odchod Kořínka mě dost mrzí, protože ho považuji za člověka, který se ve svém oboru vyzná a je schopný látku studentům předat,“ litoval student Digitálních médií a psychologie Jakub Krěnek. Externí vyučující jsou podle Jakuba ale plně kompetentní k výuce svých předmětů a je možné, že některému z nich Jakub svěří i vedení své diplomové práce. Dagmar Husárová, studentka Digitálních médií a Environmentálních studií, si stěžovala na zmatek okolo tvorby nového rozvrhu. „Ze začátku jsem ani nevěděla, které povinné předměty budu mít. Avizované konkrétní informace z katedry nepřišly zrovna nejdříve, takže myslím, že spou-

sta z nás tápala,“ svěčila se.

Televizi nahrazuje rozhlas

Zatímco výuka zaměřená na video a televizní tvorbu se potýká s nedostatkem předmětů i vyučujících, kurzů s rozhlasovou tematikou přibývá. Už druhý semestr mohou zájemci ovládající angličtinu navštěvovat předmět Henry G. Loesera Internet Radio a úplnou novinkou je kurz Podcasting, který vyučují Miroslav Mašek a Jana Urbanovská. „Nové předměty jsou dobré. Některé ale byly vyhlášeny až několik týdnů po začátku registrace a mně se nepodařilo si je zapsat,“ zhodnotil student Digitálních médií a environmentalistiky Petr Salamon, který vědomosti nabyté ve škole uvádí hned také do praxe v rozhlasové stanici Masarykovy univerzity Rádio R.

Rádio R má nové studio

Loni začalo vysílat a letos už rekonstruuje za půl milionu. Studentskému internetovému rádiu netrvalo dlouho a „provizorní“ prostory proměnilo v komfortní a profesionální studio vyhovující požadavkům moderátorů.

• *Hripsime Zohrabyan*

Změny nebyly malé. „Došlo k přestavbě učebny DTP a bývalé fotokomory na zvukově upravená studia propojená audiomostem a odhlučněným oknem, zároveň byly upraveny další technické dispozice místností, aby vyhovo-

valy provozu rádia,“ sdělil koordinátor Rádía R Jan Motal. Co je pro nás obyčejné studenty na první pohled nové, jsou dvojce světla „NEVSTUPOVAT ON-AIR“, které již brzy budou svítit. Změnil se pouze interiér a vybavení, jinak Erko vysílá stále ze stejného místa, z pátého patra naproti zadnímu schodišti.

Rádio R je součástí grantového projektu Inovace ve výuce Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity – Katedra mediálních studií a žurnalistiky, z kterého je rekonstrukce financována a z kterého je hrazeno vše, co provoz vyžaduje. „Celková suma přestavby se pohybuje okolo půl milionu korun,“ informo-

val Motal.

Změny se dotknou i programu. „Posluchači se mohou těšit na netradiční lifestyleový magazín Sweetbox, o jídle poněkud jinak v Chlebičkách s Petrou Jelečkovou nebo na pravidelné ranní vysílání Ospalé ráno. Navíc rozjždíme spolupráci s dalšími rádii, jako je polská nezávislá stanice Wroclowe nebo české reggae rádio Radio Rasta,“ dodal Motal. Datum znovuspuštění Erka bylo podle původních propočtů naplánováno na začátek semestru, kvůli zpožděné dodávce nové techniky se však mělo opět začít vysílat až od poloviny října.

foto Hripsime Zohrabyan

Volby v květnu: nízká účast, krátký mandát

V květnu proběhly doplňující volby do Akademického senátu naší fakulty. Celému senátu končí mandát v říjnu. Nově zvolení se tak na zasedáních moc neohráli. I přesto se souboj tří kandidátů o tři mandáty ve Studentské komoře a tří kandidátů o dvě křesla v komoře akademiků dočkal řádného výsledku až napodruhé.

• *Jitka Sklenářová*

„Několika senátorům vypršely mandáty,“ uvedl předseda senátu Vít Hloušek. „V takovém případě je naší povinností vyhlásit doplňovací volby.“ Někteří volili v květnu dokonce dvakrát, první volby z 6. – 10. května totiž označila volební komise za neregulérní. Na dotaz, proč tomu tak bylo, ale předseda tehdejší komise Michal Vašečka do uzávěrky tohoto čísla neodpověděl.

Ani druhý volební akt se svojí účastí nezařadil mezi ukázkové. Ve dnech 25. – 28.

května v nich hlasovalo pouhých 5 % studentů a 8 % akademiků. Mandáty v komoře studentů získali Alexandr Průša, který obdržel 88 hlasů, Jan Martinek s 64 hlasy a Jakub Procházka, pro kterého hlasovalo 49 studentů. Do komory akademiků byli zvoleni Vít Hloušek a Ivo Pospíšil, obdrželi 8 a 5 hlasů. Třetí kandidátka Lenka Lacinová se stala náhradnicí, jejíž status trvá nejvýše do konce funkčního období senátu. Na povolebním zasedání senátu Hloušek konstatoval, že uskutečněné volby nebyly nejpovedenější a neměly by být vzorem pro volby další, jak vyplývá ze zápisu zasedání z 11. června. Měla by se zlepšit především informační kampaň, proto budou na volby včas upozorňovat hromadné e-maily.

Nově zvolený senátor Martinek kandidoval právě v květnu, protože se podle jeho slov tehdy naskytla dobrá příležitost si to zkusit. Od doplňovacích voleb se senát totiž sešel pouze třikrát. „Za poměrně krátkou dobu mého působení v senátu jsme stihli projednat

změnu rozpočtu fakulty kvůli studiu Rádía R, zvolit členy Disciplinární komise a schválit nový stipendijní program a znění textu pro uchazeče o studium,“ vyjmenovává Martinek. Hloušek dále doplnil, že podle Volebního a jednacího řádu Akademického senátu naší fakulty končí všechny mandáty k 31. říjnu 2009, protože se mění volební období senátu na dva roky (namísto původních tří). „To by mělo zajistit mimo jiné i větší kontinuitu práce senátu, menší frekvenci doplňovacích voleb a také, jak doufáme, relativně větší účast ve volbách, které se budou konat,“ řekl.

Akademický senát již řádné volby vyhlásil. Tentokrát bude obsazeno všech šest mandátů ve volební skupině Komory akademických pracovníků a pět mandátů ve volební skupině Studentské komory. Termín konání voleb byl stanoven od úterý 20. října do pátku 23. října. Volit studenti mohou elektronickou formou v Informačním systému.

Zavzpomínat přijelo jen šest absolventů

Testování vztahu ke své alma mater. Tak by se dal nazvat Den absolventů, který se uskutečnil na všech fakultách naší univerzity 30. května. Každá fakulta pro své bývalé studenty připravila program na své půdě. Později se absolventi setkali na brněnském výstavišti. Účastníci mohli navštívit i právě dostavovaný univerzitní kampus.

• Kateřina Burianová

Na naší fakultě se mnoho absolventů neob-

jevilo. „Bohužel je zaregistrováno jen šest bývalých studentů. Přičítáme to tomu, že je naše fakulta stále relativně mladá a také tomu, že nedávno bylo její desáté výročí a při té příležitosti také proběhl sraz absolventů,“ hledal možné důvody nízké návštěvy pořadatel srazu na naší fakultě Dalibor Jenke.

Jak vypadal program na FSS? Účastníci nejprve obdrželi balíčky s drobnými dárky. Přivítání děkanem a prezentace o struktuře fakulty a její činnosti se oproti původnímu plánu přesunuly z velkých prostor atria do

menší zasedací místnosti. V atriu byla ke zhlédnutí výstava fotografií z období rekonstrukce budovy, kde fakulta sídlí. Ke zhlédnutí byla například auta parkující v atriu či slečny cvičící v aule aerobik. Budovu navštívili i absolventi lékařské fakulty, jež v ní sídlila dříve.

Kurz o Biblii pro veriatic i neveriatic

Pre zájemcov nielen z našej fakulty je pripravený cyklus desiatich stretnutí s názvom Diskurz Biblie. Jeho cieľom je najmä predstaviť Bibliu ako inšpiráciu pre umenie, pre udalosti v dejinách a jednanie jednotlivcov. Ďalej si kurz kladie za cieľ vysvetliť „jazyk“ Biblie, ale aj priblížiť jej obsah študentom prostredníctvom prednášok, rozhovorov, či hraním rolí.

• Natália Saganová

Konkrétna podoba stretávania môže byť pre-

menlivá. „Kurz by mal byť skôr diskusnou dielňou, takže bude veľa záležať na prianiach a predstavách účastníkov a na tom, čo tam vnesú oni sami. Bola by som rada, keby si z Diskurzu Biblie odniesol niečo každý – veriaci i neveriaci,“ uvedla jedna z vedúcich kurzů Světluška Košíčková z Cirkvi Československej husitskej.

Košíčková pôsobí už tridsaťpäť rokov ako duchovný na rôznych farnostiach. Okrem toho učila na Husitskej teologickej fakulte Karlovej univerzity. Ďalším vedúcim je Silvia Kamanová, taktiež členka Cirkvi Českoslo-

venskej husitskej. Obidve majú bohaté skúsenosti s vedením kurzů zameraných na náboženstvo.

Diskurz začal 1. októbra a prebieha každý štvrtok od 18:00 do 19:30 v učebni U35 na našej fakulte. Prihláška nie je nutná, stačí prísť.

Personalistika? Prakticky

Pripravuje povinná praxe studenty na pracovnú realitu? Jsou studenti oborů bez praxe ochuzeni o důležité informace důležité pro úspěch v budoucí stavbě životní kariéry? Jak se liší realita od učebnicových příkladů? Na tyto otázky se snaží dát odpověď projekt studentů Sociální politiky a sociální práce. Kurzu se studenti mohou zúčastnit v podzimním semestru.

• Klára Slivoňová

Učebnicové texty neobsahují všechny důležité informace o pracovním životě a není to jenom tím, že je není možné v odborné literatuře obsáhnout. Na většinu z nich lze reagovat, až když nastanou ve skutečnosti. Zkušenosti, které si můžete alespoň zprostředkované prožít včetně různých možností řešení, nemusíte

získávat jen prostřednictvím praxe a stáží. Stačí se zeptat někoho z oboru, který má se zaměstnáváním největší zkušenosti, tedy personalistu.

Většina studentů se ale nemá s dotazy běžně na koho obrátit. Teď si však mohou zajít na sérii kurzů. „Začali jsme pracovat na setkáních s lidmi z praxe, abychom poskytli studentům možnost zeptat se, jak ve skutečnosti personální procesy ve firmě fungují a co znamená pracovat na pozici manažera lidských zdrojů (human resources – HR) či HR specialisty,“ prozrazuje o projektu Lucie Hejtmánková, členka studentského spolku Personalistika prakticky.

Prvotní impuls ke vzniku projektu dala na podzim roku 2008 Petra Štefková, studentka oboru Personální management při Katedře sociální politiky a sociální práce. „Cítila

jsem, že je potřeba mít nejen teoretické znalosti, které nám poskytuje škola, ale dotknout se i reality,“ vysvětlila.

Přednášky, které od 13. října do 8. prosince hostí po šest úterků aula fakulty, může navštívit každý. „Primárně byl tento projekt zaměřen na studenty specializace Personální management při Katedře sociální politiky a sociální práce, ale vítáme všechny, kteří mají o personalistiku zájem a chtějí se dovědět více,“ dodává Lucie Hejtmánková o projektu, který má za sebou již první tři přednášky v rámci jarního semestru.

Více informací naleznete na stránkách www.personalistika.webnode.cz, nebo na e-mailu personalistika.prakticky@gmail.com.

Datum	Čas	Místo	Téma	Host	Organizace
13.10.2009	18:00	Aula	Compensation & Benefits	Jan Brolík	Fabory
20.10.2009	18:00	Aula	Personální procesy ve vysokém školství	Eva Petrželková	MU
3.11.2009	18:00	Aula	Talentmanagement	Eva Vacíková	FEI Company
10.11.2009	18:00	Aula	Recruitment	Sylvie Pořická	FEI Company
24.11.2009	18:00	Aula	Personální agentury	Kristína Porubčanová	CLP jobs s.r.o.
8.12.2009	18:00	Aula	Assessment Centrum	Ivona Soušková	Intelektspol. s.r.o.

Zkouška sirén

Zkouška sirén probíhá každou první středu v měsíci. Sirény jsou převážně mechanické a pravidelné užití jim svědčí – nezrezaví a v případech opravdového poplachu poslouží k varování obyvatelstva.

• Jan Martinek

Na fakultě máme namísto zkoušky sirén první týden v semestru. Studenti jsou převážně mechanici a cvičná procházka na fakultu včas odhalí bolavé klouby, nezakoupené šalinkarty či nepřepečené karty ISIC. Podobně i vyučující po měsících izolace ve výzkumných laboratořích vstanou ze svých seslí a rozvzpomenou se na pohyb nohou užívaný na schodištích, vyzkouší zámky na dveřích a ověří správnost výběru učebny. Při čtení sylabu naleznou mnozí nepřesné součty bodů a týdnů, gramatické chyby i skutečnost, že mluví k účastníkům jiného kurzu.

Avšak tam, kde u kvilejících sirén nacházíme stinné stránky, tedy například desítky právě uspaných a znovu probuzených nemluvnat, na naší fakultě vznikají další výhody a sociální jistoty (kolegy z ekonomky přezdívané „pozitivními externalitami“).

Vyučující – v první řadě ovšem společenští vědci – po svých čtvrt hodinových exposé zamíří zpět do výzkumné rutiny a s neklesající efektivitou ždímají přidělené granty. Podobně stimulujícím způsobem pak funguje i čtecí týden a předtermín namísto poslední přednášky. Vědci využítí semestru pak stoupá o krásných 23,1 procent.

Studenti si pak s absencí v prvním týdnu nemusí dělat těžkou hlavu, což oceňují zejména ti, kteří přednášky nenavštěvují vůbec. O třidvacet procent lehčí svědomí dělá sychravý podzim krásnějším. Přítomen je i stimulační účinek: když už člověk dojde na Čáru, je snazší zajít do hospody.

fotoarchiv Halasu

Hanba těm vyučujícím, kteří svůj úvodní týden náležitě nevyužijí a nedejbože snad i přednášejí!

Papež Bedenikt XVI. navštívil FSS

Při své cestě do České republiky papež Bedenikt poctil svou návštěvou i naši fakultu. Jako jedinou v celé republice! V neděli 27. září diskutoval v aule se studenty. Menším faux pas byl fakt, že na debatu přišli jen čtyři studenti.

• Alexandr Průša

Papežova návštěva nebyla do poslední chvíle jistá. Byla totiž domluvena tak, že pokud Svatému otci zbude v neděli večer čas, tak na naši fakultu – za mladými lidmi – přijde. Nakonec si papež, ačkoliv byl již dost unavený, čas našel a na fakultu zavítal. Jeho návštěva tak byla skvělým okamžikem Institutu pro sociální záležitosti studentů (ISZS), který celou akci organizačně zajišťoval. „S nápadem, že by papež mohl přijet na diskusi se studenty, jsme přišli asi před rokem. Od té doby jsme na této možnosti denně pracovali. Ačkoliv se to zprvu zdálo neskutečné, nakonec se to povedlo. Byla to úžasná zkušenost. Škoda jen těch lidí...“ řekl nám prezident ISZS.

Studentů skutečně přišlo málo. V první řadě auly usedli pouze čtyři lidé. Bedenikt na sobě nedával své zklamání znát, přesto se dalo vytušit. Dle kritiků celé akce byla chyba v propagaci. Po fakultě bylo poměrně málo plakátů a hromadný e-mail studentům dokonce ani nepřišel, ačkoliv byl rozeslán. „Asi zasáhla vyšší moc... to se v internetu stává,“ potutelně se usmíval Libor Caah, vedoucí CIKTu, který má techniku na fakultě na starosti. Jiní poukazují na to, že neděle večer není zrovna dnem, kdy by ve škole byla vysoká koncentrace studentů. „Po bitvě je každý generál,“ dodal prezident ISZS.

„Nevadí, důležité je, že papež vůbec na naši fakultu přišel. Dodal nám tím punc světovosti, na bezvýznamnou fakultu by nezačítal. Tímto jsme trumfli mnohé jiné, pre-

foto Tomáš Repka

stižní školy. A to se počítá,“ řekl k návštěvě děkan Rabušič. Ovšem i děkan sklidil kritiku za to, že vůbec s návštěvou papeže souhlasil. „Je to nekorektní, tímto činem jsme ztratili vyváženost. Nyní by bylo správné, aby nás navštívila i hlava islámské církve. Problém je, že islám takovouto volenou funkci nemá,“ přišlo redakci v anonymním e-mailu. „Papež je reprezentant šovinistické, sexistické, utlačovatelské moci. Dokud nebude moci přijet papežka, odmítáme jakékoli podobné návštěvy,“ řekla nám tajná zdrojka z nejmenované katedry. Se svou troškou do mlýna přispěchal i Akademický senát – na příštím zasedání bude projednávat náklady na papežovu návštěvu a jejich dopad na hospodaření fakulty. „V době krize nemůžeme plýtvat. Ani na duchovní potěchu!“ přišlo v e-mailu z adresy 666@mail.muni.sk.

Papež by však nemusel být posledním velkým jménem na fakultě, Mladí konzervativci se prý chystají pozvat britskou královnu. Snad tentokrát zvací e-mail přijde.

Divadlo žije!

Žonglér Yufi, domácí soubor Průšova uměleckého-úchýlného divadla a DJ Jáma Ráma. Ti všichni se představili na prvním z celkem sedmi kulturních večerů, které jsou na tento semestr připraveny pro kulturní nadšence nejen z naší fakulty. Začátkem semestru totiž na FSS odstartovala již šestá divadelní sezóna, kterou už od roku 2007 pro studenty organizuje občanské sdružení Přesahy.

• *Juliána Silvie Slivoňová*

Jednotlivá představení na studenty čekají v atriu fakulty zhruba každou druhou středu v pozdně odpoledních hodinách. Během letošní divadelní sezóny se tu vystřídají větší i menší divadelní soubory (většinou amatérské, ale objeví se mezi nimi i pár profesionálních umělců), které pro studenty zahrají, zazpívají a některé i zatancují. Vstupné je dobrovolné, tudíž se návštěva divadla na skromném studentském kontě projeví jen nepatrně.

A co doporučuje Aneta Hronová z občanského sdružení Přesahy všem divadlařským studentům a studentkám? „Návštěvníci by si neměli nechat ujít Jakuba Folvarčného,

foto Jan Martinek

kteří před rokem okouzlili svojí autorskou mrazivou loutkovou hrou Vlk a hlad, a podobnou pohádku pro dospělé s názvem Karlova a Jaromírova pohádka bude na repertoáru i tentokrát. Letošním překvapením bude zase Divadelní studio Dialog Brno, které se na fakultě sociálních studií objeví poprvé, a to s divadelní úpravou Ostře sledovaných vlaků. Představí se i Dáša Jiříčková a Eva Navrátilová, také z Brna, s tanečním představením Floss on the Edge,“ vyjmenovala Hronová. A dodala, že se v rámci kulturních večerů v atriu budou prodávat lístky na již tradiční

maškarní ples studentů Fakulty sociálních studií, který se koná v úterý 24. listopadu v brněnském klubu Fléda. Zatímco zimní divadelní sezóna se teprve rozjíždí, jsou už v plném proudu přípravy na sezónu jarní. Jak přesně bude vypadat, je však zatím ve hvězdách a v rukou občanského sdružení Přesahy.

Další informace všech o divadelních večerech i o plesu fakulty jsou dostupné na internetové adrese www.presahy.cz a nebo na facebooku na přesaháckých fanouškovských stránkách.

Tři otázky pro... Michaela Kalábka

Do Rádía R přišel jako moderátor hudebního pořadu a po pouhém roce se jeho působení rozšířilo přes další pořady až k funkci asistenta dramaturgie. Přitom práci v rádiu považuje za splnění nespílnitelného snu. Proč Michael Kalábek propadnul éteru?

• *Martina Pelcová*

Od půlky října začne Rádio R opět vysílat a uvede spoustu novinek. Na kterých pořadech budou tvé otisky?

Jako moderátor připravuji a uvádím dva pořady – Retro Revue a Trafostanici. Nově také asistuji při dramaturgii rádia takže pomáhám při přípravě zaběhnutých pořadů jako On Thursday, The Kitchen Sink nebo Elišky. Z novinek, kterým pomáhám na svět, můžu zmínit třeba Sweetbox, magazín o výtvarném umění a módě. To jsou stoprocentně vizuální záležitosti, proto bude zajímavé pojímat je zvukově. Nebude to klasické střídání slova a písniček, ale spíš posezení dvou slečen nad krabicí bonbónů.

Vypadá to, že prací pro rádio strávíš spoustu času. Napadlo tě v dětství, že bys někdy mohl být moderátorem?

Jistě. Byl to pro mě takový ten nespílnitelný dětský sen. Lidé kolem měli jiné představy o budoucnosti. Mamka chtěla mít doma

foto Martina Pelcová

lékaře, právníka, něco takového. Vlastně i přihlášku na Fakultu sociálních studií jsem si podával tak nějak bokem, abych si později nemohl vyčítat, že jsem to nezkusil. Pak se mi povedlo dostat se na žurnalistiku, ale ani poté, na samém začátku projektu, jsem se do vznikajícího studentského rádia zapojit nechtěl. Ale Honza Motal a David Věžník mě pro rozhlasové médium naprosto nadchnuli, a tak jsem se Erku začal věnovat naplno a nelituji toho.

Co tě na práci v rádiu tak okouzlo?

Zbožňuju to napětí. Když dohrává pís-

nička a člověk neví, co říct... a najednou je ticho a já mám mluvit – a taky že mluvím. Jako mávnutím proutku klidně. A pak pustíme písničku a začneme ve studiu blbnout, odpovídáme lidem na icq a skype a zkoušíme napodobovat taneční kreace interpreta, který zrovna hraje, rozmýšlíme, co řekneme v dalším vstupu. Vysílání má hrozně silné kouzlo, je to pro mě skoro droga. Navíc si myslím, že rozhlasové médium všeobecně není tak zabité jako noviny nebo televize a že se schyluje k jeho velkolepému návratu na výsluní.

Novosti

Halas sa momentálne nachádza v stave malej revolúcie, takže táto menej dôležitá rubrika pripadla mne ako redaktorovi v emigrácii. Aspoň nezmiznem z tiráže. Ale neradujte sa predčasne. Hoci Sáša Průša na tomto mieste zaviedol peknú tradíciu rozlúčkových článkov na pokračovanie, ja Halas neopúšťam, a preto ostanem iba pri suchom opise života v redakcii.

S novým semestrom prišiel nový šéfredaktor Pavel Šima. Niekoľko v Libanone mu povedal, že nová metla dobre metie, a tak si odtiaľ na nás pre istotu priniesol vysávač. Koniec vyrušovania na poradách, koniec nedodržiavania uzáverok, jednoducho koniec zahálky. Mňa ako kráľa redakčného povalačstva tieto nové časy veľmi netešia, ale nateraz ma ešte zachránila tá emigrácia. Takto môžem len sle-

dovať, či sa kolegom vďaka zmenám podarí zlepšiť obsah a spravideľnosť periodicitu.

To nakoniec budete môcť onedlho zhodnotiť aj sami – pripravili sme pre vás dotazník. Teraz je totiž v mediálnom svete taká módna vlna, riadiť sa želaniami čitateľov. Halas na nej samozrejme nemohol chýbať, a preto ak narazíte na dotazník s týmito kľúčovým slovom, neváhajte a vyplňte ako diví. Máte jedinečnú možnosť vylepšiť váš, verím obľúbený, časopis.

Nový šéfredaktor či nové stoličky v zasaďačke (ako že nie sú) by boli úplne nanič bez nových redaktorov. Čas totiž plynie nielen v populárnych amerických seriáloch, a tak sme sa poohliadli po nových tvárach. Aby si však nováčikovia nemysleli, že to je u nás len tak, namiesto privítania sme im rovno prideliť články. Ako sa s nimi vysporiadali, si môžete pozrieť v prílohe.

Nakoniec tu máme novú grafiku. Fareb-

nejšia, prehľadnejšia, profesionálnejšia. Že nič z toho nevidíte? Ani nie je čo. Redakcia sa hneď od úvodnej porady rozdelila na dva nezmieriteľné, zato ľahko uplatiteľné tábory. Tradicionalisti na čele s bývalým šéfredaktorom stáli proti progresivistom pod vedením šéfredaktora súčasného. Po siahodlhých debatách sme sa nakoniec zhodli na tom, že progresivisti majú predsa len väčšinu, a tak sme si nový imidž odsúhlasili. Takže pozor, nabudúce prichádzame s úplne novou verziou Halasu!

Kto si už veľmi zvykol na tú starú, má tak teraz poslednú šancu zašuchotiť si recyklovaným papierom, či pomazať sa s čiernobielym svetom našej fakulty. Ale ak už sa na to podujmete, poprosím nemazať sa na toaletách či podobných miestach, kde býva papier v ohrození. To už si ním radšej zakúrite. Zima sa blíži a recyklák horí celkom dobre.

• **Martin Habčák**

ČTK – Černá tisková končatina

Fakulta poskytuje mezinárodní pomoc
V místnosti, která se uvolnila po zrušení šatně, vznikne kancelář Institutu pro pomoc vzdáleným zemím. Za projektem stojí Katedra mezinárodních vztahů a na prvních dvacet sedm let pilotního provozu bude v kanceláři umístěno 46 zařízení na obohacování uranu fránského jaderného programu. Zájem projevil též Somálsko s projektem zefektivnění přeměny mořské vody v pitnou, ale vzhledem k nedostatečnému množství moře v Brně byla vyjednávání zastavena. (jm)

Humři útočí
Fakultní vrátný Jan Bubák byl opět napaden zvěří. V jeho kanceláři jej tentokrát pocvakali humři. Povrchová zranění od klepet si vyžádala ošetření dermatologa. Humři zřejmě utekli z podnosů připravených k rautu. "Zaměstnanec cateringové firmy nemohl najít atrium. Zeptal se mě, jestli to může složit tady. Řekl jsem mu, že jo, a zase hned zavřel oči," popisuje událost vrátný. Z podřimování

jej probudila ostrá bolest v levém lýtku, ke kterému se zanedlouho přidala levá lýžďe a pravý ušní boltec. Jekot vrátného přilákal uklízečku, která právě stírala prach v regálech knihkupectví. „Přetáhla jsem ty potvory smetákem a rozšlapala teniskama,“ vyličila svůj hrdinný akt uklízečka, která si však kvůli strachu z ochránců zvířat neprála uvést své jméno. Den po incidentu podal vrátný výpověď. „Tohle nemám zapotřebí. Ještě se mi ani nezahojily kousance od toho vztekklého studenta environmentalistiky,“ uvedl Bubák. (pš)

Šrotovné ISICu
Ekonomické oddělení fakulty přišlo s nabídkou pro všechny, kdo už se stydí vytahovat z peněženky svůj starý ISIC, ale nemají dost peněz na nový. Každému, kdo si do konce října zažádá o nový ISIC a zároveň odevzdá ten starý, vyplátí dvacet korun plus padesát haléřů za každou přelepku. Cena nového ISICu je přitom tři sta padesát korun. „Je to výhodné pro obě strany. Fakulta vyždímá v době

ekonomické krize trochu peněz a studenti budou mít krásné nové naleštěné ISICy, za které se nebudou muset stydět ukazovat třeba v baru, když budou chtít slevu na panáky vodky,“ obhajovala svůj nápad pracovnice ekonomické sekce Lenka Škudlivá. „Jeden vylosovaný účastník akce získá navíc možnost degustace vín s paní prodávankou Pitrovou. To už stojí za těch pár stovek,“ dodala. (pš)

Lidské krmítko
Krmítko se od podzimního semestru řadí mezi tzv. společensky odpovědné společnosti. „Pozice našich zákazníků se zlepšila,“ řekl Vladimír Kůna, generální ředitel Krmítko Company. Zásadní změnou je zelený nátěr interiéru provozovny, který snižuje chuť k jídlu. Zákazník pak může lépe zvážit svůj výběr a na případném nákupu i ušetřit. „Očekáváme nižší výnosy oproti žlutému vysavači, jak jsme přezdívali minulé výmalbě, ale jde přeci o dobro celé společnosti,“ uzavřel Kůna. (jm)